

Vai Trò Ban Thế Đạo Trong Tịch Đạo Đạo Tâm Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình

Ban Thế Đạo được thành lập bởi Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông. Hai Quyền Giáo Tông và Hộ Pháp là Quyền Chí Tôn tại Thế hay Quyền Chí Linh. Như vậy thể theo Thiên Ý thì Ban Thế Đạo được gián tiếp thành lập bởi Đức Chí Tôn (1965). Ngày 5 tháng 7 năm 1978, Ngài Bảo Đạo, Qu. Chương Quản Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh, ban Thánh Lệnh thông báo là Đạo Cao Đài đi vào Tịch Đạo Đạo Tâm. Trong Tịch Đạo Đạo Tâm, Ban Thế Đạo Đạo Tâm (hiện tại) chính là Đạo Cao Đài Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ bao gồm tổ chức Lương Đài: Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, đã được Đức Chí Tôn và Đức Diêu Trí Kim Mâu ngầm chỉ dạy.

I. Ban Thế Đạo Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh

Ban Thế Đạo (Hải Ngoại) là tổ chức duy nhất của Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh hiện nay còn tồn tại tại cõi Hữu Hình (thuộc Chi Thế Hiệp Thiên Đài) đã và đang hoạt động tại hải ngoại, tiếp tục vai trò sứ mạng mà Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông đã ủy nhiệm khi thành lập Ban Thế Đạo năm 1965.

Qui Điều Ban Thế Đạo đã ghi rõ ràng Ban Thế Đạo có 4 phẩm trật: **Hiền Tài, Quốc Sĩ, Đại Phu và Phu Tử**. Các vị Hiền Tài, khi Phế Đời Hành Đạo, phẩm vị là Giáo Hữu, Cửu Trùng Đài hay cao hơn do Đức Lý Giáo Tông định vị và thiên phong.

Ban Thế Đạo được thành lập bởi Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông. Cộng hai Quyền Giáo Tông và Hộ Pháp là Quyền Chí Tôn tại Thế, hay Quyền Chí Linh (Bí Pháp Đại Đạo). *Như vậy thể theo Thiên Ý thì Ban Thế Đạo được gián tiếp thành lập bởi Đức Chí Tôn*. Đọc qua tất cả các tài liệu viết về Ban Thế Đạo, hình như không có một bài viết nào bàn luận về sự hiện hữu và vai trò của Ban Thế Đạo trong các Tịch Đạo, ngoài chuyện đơn giản nhất là Ban Thế Đạo được thành lập để tuyển nhân tài vào phát triển nền Đại Đạo. Vai trò của Ban Thế Đạo gồm hai phần: **phần Thế**: lo việc xã hội giúp đời, **phần Đạo**: lo việc tu thân và giúp Đạo. Thật ra điều này cũng đúng theo sự hiểu biết về Ban Thế Đạo đạo đó. Nhưng hiện tại nếu suy nghĩ sâu xa hơn về Thánh Ý trong Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn dạy, thì phần giải thích sự hiện hữu và vai trò của Ban Thế Đạo không đơn giản như vậy đâu. Tại sao Đức Chí Tôn giao cho Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp ra Thánh Lệnh thành lập Ban Thế Đạo? Một “Bí Pháp huyền diệu của Đạo Cao

Đài”. Tại sao Ban Thế Đạo thuộc Chi Thế Hiệp Thiên Đài? Hay nói rộng hơn, vai trò của Ban Thế Đạo trong các Tịch Đạo? Vai trò của Ban Thế Đạo và Hiệp Thiên Đài trong Tịch Đạo Đạo Tâm? Ban Thế Đạo và tổ chức Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ trong Tịch Đạo Đạo Tâm?

Ban Thế Đạo: Thế là Đồi (Xác), là Cửu Trùng Đài; Đạo (Hồn, Vô Vi) là Hiệp Thiên Đài, cho nên buộc Đồi phải nương Đạo mà lập ra thiết tướng, mới mong độ rỗi nhơn sanh chuyển cơ tạo hóa. Cái hệ trọng là nếu không có Hiệp Thiên Đài thì không có Đạo, Trời Đất qua chớ Đạo không qua, nhơn loại tuyệt chớ Hiệp Thiên Đài không tuyệt.

Thầy đã nói rõ: Hiệp Thiên Đài là nơi Thầy ngự, cầm quyền Thiêng Liêng mới Đạo, hễ Đạo còn thì Hiệp Thiên Đài vẫn còn. Thầy là Chúa cả Càn Khôn Thế Giới, tức là Chúa Tể sự Vô Vi, nghĩa là chủ quyền của Đạo, mà hễ chủ quyền của Đạo ngự nơi nào thì là Đạo ở nơi ấy.

Hiệp Thiên Đài là nơi Thầy ngự, ấy là nơi Thầy cầm quyền Thiêng Liêng mới Đạo, vậy Đạo còn thì Tòa ngự của Thầy là Hiệp Thiên Đài vẫn còn, hễ nói Đạo chẳng hề khi nào bị diệt, vì Đạo diệt thì là tận thế, vậy thì Đạo chưa tuyệt, ắt Hiệp Thiên Đài cũng không tuyệt (Pháp Chánh Truyền).

Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn không phải dễ dàng hiểu được, nên trong Thiêng Liêng Hằng sống có dạy như vậy: “Mình phải rón học, cần mẫn học, ấy là một điều chẳng phải dễ, nhưng phải làm cho đặng thay thế ngôn ngữ cho Đức Chí Tôn. Dem chơn truyền của Ngài để vào tinh thần nhơn loại. Nếu mình làm không đặng thì thay thế cho Ngài không đặng, cũng như mình làm cho Đức Chí Tôn cảm sao! Mình phải làm đặng thay thế ngôn ngữ cho Ngài. Nếu mình làm không đặng thì thay thế cho Ngài không đặng”.

II. Nhiệm Vụ Thiêng Liêng của Giáo Tông và Hộ Pháp

Pháp Chánh Truyền đã ghi rõ ràng vai trò nhiệm vụ Thiêng Liêng Huyền Nhiệm của Giáo Tông và Hộ Pháp mà Đức Chí Tôn ủy nhiệm Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp thành lập Ban Thế Đạo. Quyền hạn của Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp được Đức Chí Tôn giải thích rõ ràng trong Tân Luật Pháp Chánh Truyền.

Đức Chí Tôn đến lập Đạo Cao Đài, Ngài là Đấng Giáo Chủ về Vô Vi. Ngài đến ban quyền Chí Tôn tại thế cho hai Ngài Chương Quản của hai Đài Hữu Hình là Giáo Tông (Cửu Trùng Đài) và Hộ-Pháp (Hiệp Thiên Đài): khi hiệp một là quyền Chí Tôn tại thế. Lúc khai Đạo, Thầy (Đức Chí Tôn) đến chia đôi quyền Chí Tôn ra: Quyền Giáo Tông (Xác, Thế, Đồi hay Hữu Hình) và Hộ Pháp (Hồn hay Vô Vi). Đức Chí Tôn cũng dạy rõ là

trong Hữu Hình, Giáo Tông là anh cả của nhân sanh gồm cả Hộ Pháp, trong Vô Vi thì quyền của Giáo Tông và Hộ Pháp tương đương.

A. Giáo Tông chỉ có quyền điều dẫn con cái của Chí Tôn về phương châm giáo hóa, chánh trị cho thuần phong mỹ tục, thay quyền cho Thầy mà điều dắt các con trong Đường Đạo và Đường Đòi mà thôi.

“Giáo Tông có quyền điều dắt trong Đường Đạo và Đường Đòi” thì Thầy đã chỉ rõ rằng, có quyền điều dắt cả các con cái của Thầy trên con Đường Đạo Đức của chính mình Thầy khai tạo và trên con Đường Đòi Cơ Đạo gầy nên; chớ chẳng phải nói trọn quyền về Phần Đạo và Phần Đòi

Thầy lại nói “Giáo Tông có Quyền về Phần Xác chớ không có Quyền về Phần Hồn”. Hễ nói về Phần Xác là nói Phần Hữu Hình, mà nói về Phần Hữu Hình của chúng sanh tức là nói về Phần Đòi (Phần Thê). Còn như nói về Phần Hồn tức là Phần Thiêng Liêng (Vô Vi) ấy là Phần Đạo.

Đức Chí Tôn dạy “Kẻ nào đã nắm trọn Phần Hữu Hình (Đòi) và Phần Thiêng Liêng (Đạo), thì là độc chiếm quyền chánh trị và luật lệ, mà hễ độc chiếm quyền chánh trị và luật lệ vào tay, thì như sanh chẳng phương nào thoát khỏi vòng áp chế”.

Như Thầy để cho Giáo Tông trọn quyền về **Phần Xác và Phần Hồn** (nghĩa là Đạo và Đòi) thì "Hiệp Thiên Đài" lập ra chẳng là vô ích lắm sao con ? "Cửu Trùng Đài" là Đòi, "Hiệp Thiên Đài" là Đạo, Đạo không Đòi không **sức**, Đòi không Đạo không **quyền**: “**sức quyền**” tương đắc mới mong tạo thời cải thế, ấy là phương hay cho các con liên hiệp cùng nhau, chăm nom săn sóc lẫn nhau, mà giữ vẹn Thánh Giáo của Thầy cho khỏi trở nên phàm giáo.

Đường ĐẠO thuộc về Đường Thiên Đạo là đường Bí Pháp Thiên Đạo, phải tìm cách học hỏi, giải nguyên lý vũ trụ chính là đường trở về để hiệp nhứt với Thượng Đế là Đức Chí Tôn - Đại Từ Phụ. Ấy là con đường “Phản Bồn Hoàn Nguyên”, là “**trở về**” với Đạo, với Bản Thể tuyệt đối, Nhân Bản nguyên thủy hay Đại Linh Quang (của Đức Chí Tôn). Và con đường Phản Bồn Hoàn Nguyên không ở đâu xa xôi cả mà nó ở ngay trong Tâm ta, nghĩa là khởi điểm và đích điểm của con người đều ở trong thân Tâm ta. Vậy "Phản Bồn Hoàn Nguyên" là rời bỏ những gì là ảo hóa mê vọng của con người để trở về với bản chất tịnh toàn sáng lán đầy đủ tức là bản thể của con người, là Chân Tâm chủ sử của tất cả những sinh hoạt chân chánh: "Ta từ vô lượng nhờ nhìn sâu vào Tâm mà tìm được Đạo".

Trên con đường Phản Bồn Hoàn Nguyên tự nhiên, con người cũng phải trải qua nhiều kiếp luân hồi trong vũ trụ: vòng quanh Tam Thiên Thế Giới, Tứ Đại Bộ Châu (Hạ), Thất

Thập Nhị Địa, Tứ Đại Bộ Châu (Thượng), Tam Thập Lục Thiên mới về được điểm cuối cùng là Bạch Ngọc Kinh. (xin đọc bài viết “Bạch Ngọc Kinh Nơi Đức Chí Tôn Ngự”, QS TS Nguyễn Thanh Bình (2018).

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mở ra một con đường tắt gồm nhiều giai đoạn tu hành và tiến hóa phù hợp với hoàn cảnh của mọi người. Với con đường này, con người có thể đạt được mục tiêu mong muốn của mình là hiệp nhất với Đức Chí Tôn (Thượng Đế) mà chỉ mất một khoảng thời gian ngắn ngủi là một kiếp sống tại thế gian.

“Thiên Đạo là đường lối giải thoát của người tu”. Giải thoát nói đây là giải thoát mọi ràng buộc, phá hết mọi sự chấp ngã, chấp nhơn, chấp đạo, chấp pháp. Tất cả đều “không” mới là giải thoát. Con đường Thiên Đạo là bước vào thế giới đại đồng hòa quang cùng vũ trụ. Ta, người, vũ trụ là một: bất khả phân. Đó là một thế giới mới mà ta phải nhanh chân tiến vào sau khi gội rửa cho sạch sẽ tâm thân ý.

Các nhà hiền triết giải thích Thiên Đạo như sau: “Kìa xem trời đất bao la che chở, không vì kẻ ác, không vì người thiện, không vì sự kính yêu của vạn loài, cũng không vì sự ghét bỏ của sự vật nào. Vẫn xuân hạ thu đông, vẫn mưa hòa gió thuận cho cây cỏ xinh tươi, non sông đẹp đẽ, nhơn loại an vui hạnh phúc”. Thiên Đạo là như vậy. Đó là Thiên Đạo của Đấng Tạo Hóa của Đức Chí Tôn (Thầy).

Đức Chí Tôn dạy phải cần hiểu rõ sự khác biệt giữa hai chữ **Phản** và **Đường** mà Thầy đã dạy.

Đường Đạo (ĐẠO) hay đường Bí Pháp Thiên Đạo. Thầy (Đức Chí Tôn) mở ra là con đường “Phản Bồn Hoàn Nguyên” ấy là Đường Thiên Đạo. Đặc biệt là Thầy đến ban cho nên Đại Đạo để làm hành trang cho bước đường “trở về” Thiên Vị (Cự Vị) cùng Thầy (con đường từ Thế Đạo đến Thiên Đạo).

Phản ĐẠO (ĐẠO) hay phần Bí Pháp Thế Đạo, tức là thực hành phương cách tu thân nhờ đó mà nhân loại đã văn minh đến tuyệt đỉnh.

Đường ĐỜI (THẾ) đây là con Đường Thiên Đạo là đường Thế Pháp Thiên Đạo. Con đường Thế Pháp Thiên Đạo ở nơi con người vốn là cái Tiểu Linh Quang thì phải tu như thế nào để “trở về” cùng Thầy (trong cái “Đại Linh Quang của Đức Chí Tôn).

Phản ĐỜI (THẾ) là phần hữu hình, phần Đời tức phần Thế Pháp Thế Đạo, thiên về làm việc xả hội, việc làm phước thiện, cách sống của con người trong đời sống vật chất, giúp đỡ nhân sanh và xả hội.

B. Hộ Pháp: Đức Chí Tôn dạy Hộ Pháp có đặc quyền gìn giữ luật pháp, bảo thủ chơn truyền; gìn giữ ngôi vị cho con cái Chí Tôn, không cho loạn hàng thất thứ, cho cả chức sắc lập vị thế nào cho xứng đáng cùng phẩm vị ngày “trở về” với Đức Chí Tôn. Đây là ra là con đường “Phản Bôn Hoàn Nguyên”, chính là Đường Thiên Đạo (là con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống là con đường mà Chơn Thần xuất ra rồi “trở về” với Đức Chí Tôn đó vậy).

Huyền vi mầu nhiệm của Đạo có Thiên Điều, cơ bí mật của Đồi có Luật Pháp, Hộ Pháp là người nắm cơ mầu nhiệm của Đạo, nắm Luật của Đồi, xử đoán chư Chức Sắc Thiên Phong và cả Tín Đồ cùng là xin ban thưởng; công thưởng, tội trừng nơi thế gian này. Hễ có Phạm tội mới khôi Thiên trị; phải chiếu luật Đạo cho toàn cả Tín Đồ, khôi bị Thiên Điều, giữ phẩm vị Thiêng Liêng mỗi Chức Sắc, ắt phải gìn giữ đạo đức của mỗi người. Người dùng hình phạm làm cho giảm tội Thiêng Liêng. Nắm cơ mầu nhiệm công bình mà đưa các chơn hồn vào Bát Quái Đài, hiệp cùng chư Thần, Thánh, Tiên, Phật. Người nắm trọn cả luật Đạo và luật Đồi đặng xử đoán, làm chủ phòng Xử Đoán.

Hiệp Thiên Đài (HTĐ) thì quyền hành cũng lớn hơn ai, mà cũng nhỏ hơn ai. Chúng ta thấy rằng: Thầy không quyết định trách nhiệm của mỗi người chức sắc HTĐ, bởi cơ mà gây nên lăm điều trắc trở trong phẩm trật của cả chức sắc Thiên Phong. Nghĩa là: **để tự nhiên cho cả chức sắc HTĐ lập vị mình, thế nào cho xứng đáng cùng phẩm định và đạt Thiên Vị ngày về với Đức Chí Tôn.**

Pháp Chánh Truyền dạy là: Hiệp Thiên Đài là nơi của Giáo Tông đến thông công cùng Tam Thập Lục Thiên, Tam Thiên Thế Giới, Lục Thập Thất Địa Cầu, Thập Điện Diêm Cung mà cầu siêu cho cả Nhơn loại". Sở dụng Thiêng Liêng là Hiệp Thiên Đài, làm trung gian của Giáo Tông cùng chư Thần, Thánh, Tiên, Phật, nghĩa là: Trung gian của Cửu Trùng Đài và Bát Quái Đài; vì Cửu Trùng Đài cầm quyền độ rỗi, còn Bát Quái Đài cầm quyền siêu rỗi. Cả chơn thần toàn trong thế giới đặng tương hiệp nhau chỉ phải nhờ nơi cửa Hiệp Thiên Đài, ấy là phần Thiêng Liêng; còn phần phạm trần thì cầm quyền luật lệ, cũng như Đạo có phép Thiên Điều, mà gìn giữ công bình Thiêng Liêng cơ tạo, chế sửa Ngươn Tranh Đấu ra Ngươn Bảo Tồn làm cho nhơn loại đặng hòa bình, lánh xa cơ tự diệt.

Về sự quan trọng của Bí Pháp Đức Hộ Pháp đã nói rằng:“ Bao giờ Bí Pháp cũng duy chủ, quyền Đạo chỉ là giả tướng, không chơn thật gì hết. Nếu như chúng ta tu mà không đạt Pháp được, tức nhiên chúng ta không giải thoát đặng, thì kiếp tu của chúng ta không hữu ích chi hết”. (Trích thuyết đạo của Đức Hộ Pháp đêm 01/09 và 13/04 Kỷ-Sửu (1949) tại Đền Thánh).

Thế Pháp là hình tướng của Đạo tức nhiên là hình trạng của Hội Thánh. Bí Pháp là quyền năng của điển lực để giải thoát. Phần sự đặc biệt của Hộ Pháp trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ là cầm Bí Pháp để giúp đỡ chúng sanh tự giải thoát lấy mình. Tùy theo công đức của người tu có được tới đâu Bí Pháp huyền linh Đức Chí Tôn sẽ cho ứng hiện đến đó bằng nhiều hình thức linh diệu và đó là nguyên tắc thăng tiến trên con đường tu học, từ xưa đến nay vẫn vậy. Phần Bí Pháp chỉ truyền riêng cho từng người, khi họ có đủ công đức mới được khẩu thọ tâm truyền để đẩy nhanh quá trình đắc đạo sớm hơn.

III. Tịch Đạo Đạo Tâm - Đạo Tâm

Đạo Tâm có hai nghĩa chánh:

1. Đạo Tâm là Tâm Đạo của con người. Bởi tất cả mọi việc tu hành, dù theo một Tôn giáo nào, cũng khởi phát từ một Tâm hồn cao thượng và hướng thượng, đạo đức và dục tấn.

2. Đạo Tâm là Tịch Đạo thứ hai của nền Đại Đạo sau Tịch Đạo Thanh Hương.

- Tịch Đạo Thanh Hương là thi hành Thế Pháp

- Tịch Đạo Đạo Tâm là thi hành Bí Pháp.

Chúng ta đang ở trong thời kỳ Tịch Đạo Thanh Hương nhưng xem như thời kỳ Tịch Đạo Thanh Hương đã qua đi, nhường lại cho cơ Đạo Tâm sắp đến. Cái chơn lý tối cao, tối đại của nền Đại Đạo này chính là Đấng Thượng Đế hay Đức Chí Tôn khai mở tại Việt-Nam cho chúng ta, đây là khởi điểm cho Đại Đồng Thế Giới (Tôn Giáo Toàn Cầu) để cùng sống chung Hòa Bình. Cái hay của Đạo màu đã sẵn, nhưng sự xếp đặt do sự cắt xén, ráp nối của bàn tay phàm biết có được toại ý Thánh Nhân không?

Nếu chúng ta đến Tòa Thánh Tây Ninh viếng Điện Thờ Phật Mẫu và Cửu Vị Nữ Phật, thấy có 2 cây cột cao có đôi liễn chữ Nho, phiên âm ra như sau :

BÁT phẩm chơn hồn tạo thế giới hoá chúng sanh vạn vật hữu hình tùng thử **ĐẠO QUÁI** hào Bác ái định càn khôn phân đẳng pháp nhưt thần phi tướng trị kỳ **TÂM**

Hai câu liễn đặt trước Báo Ân Từ bên trên cho ta cái hình ảnh “đã được sống, được hít thở khí trời và hạnh phúc nhất là được hít thở không khí diệu huyền của Đạo Pháp”. Nếu chúng ta suy nghĩ sâu xa ý nghĩa của hai câu liễn này, chúng ta mới hiểu cái sự “huyền diệu” mà các đấng thiêng liêng đã dạy:

Hai chữ đầu của đôi liễn khởi bằng chữ **BÁT QUÁI**, hai chữ cuối của đôi liễn kết thúc bằng hai chữ **ĐẠO TÂM**

Điều này cho biết là thời của Thanh Hương đã qua đi, thời của Đạo Tâm đã tới là vậy.

Đức Lý Giáo Tông trong Vô Vi Đại Đạo đã dạy: "*Thượng Đế không ngự trên vật thể vô tri, mà trái lại Thượng Đế Ngự trong Tâm, thấp ngà của tâm hồn nhân loại. Hình thể Đạo chỉ mượn đó để thể hiện Thánh Thể Chí Tôn tại thế.*"

"Đạo Tâm" có thể giúp con người đi đến "hiệp nhất" mà không khai trừ hay loại bỏ tôn giáo hay giáo phái mỗi người đang tham gia. "Đạo Tâm" trở thành "Tôn Giáo Toàn Cầu" cho tất cả mọi người, vì đã là người thì ai nấy đều phải vâng theo luật thiên nhiên (Thiên Luật), là phải sống Đạo làm người, cho dù người ấy có ý thức hay không, muốn hay không muốn.

"Kết hiệp một cách nào đó hay liên lạc" với Đức Chí Tôn phải được hiểu là lối sống "Đạo Tâm", là sống yêu thương bác ái, là sống đạo làm người. Điều thật sự quan trọng không phải là tôn giáo, không phải là bí tích, mà là yêu thương. "Đạo Tâm" là con đường tu thân tôn giáo tốt nhất, dễ hiểu nhất, tự do nhất, dễ được mọi người chấp nhận nhất, vì "Đạo Tâm" dễ đưa mọi người đến gần Đức Chí Tôn mà không bị lệ thuộc bởi những gì do con người lập ra.

Ở đâu có yêu thương thì ở đây có "Đạo Tâm", ở đâu có "Đạo Tâm" thì ở đây có Đức Chí Tôn. Đây là con đường *Thiên Nhơn Hiệp Nhứt (Thiên Thượng Thiên Hạ)* nghĩa là Trời và Người hiệp lại làm một. Hiểu một cách rộng rãi hơn *Thiên Nhơn Hiệp Nhứt* nghĩa là ý Trời và Lòng Người đồng nhau, hiệp nhau trên bình diện Đạo Lý để khai Đạo cứu Đòi, đó là mục đích đầu tiên. "Thiên Nhơn Hiệp Nhứt" trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ là "*Lòng người khẩn nguyện, Thiên Cơ vận chuyển đúng lúc Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ khai mở tại xứ Việt Nam*".

Nếu Thiên Hạ biết hiệp nhất với Thiên Thượng để thực hiện Thương Yêu và Công Chánh tức là xây dựng nên đời Thánh Đức hay Thiên Đàng tại thế. **Đó cũng chính là mục đích cứu độ của Đức Chí Tôn khi mở Đại Đạo cho Tam Kỳ Phổ Độ.**

Con người sống là sống với tha nhân, nên những việc đạo đức người đạo quen làm như đi thánh thất, gia nhập đoàn thể, tham gia sinh hoạt trong Đạo, lãnh nhận các phép bí tích (nhập môn, tắm Thánh, hôn phối, vv.), là những việc nên làm, vì đó là cơ hội thể hiện "Đạo Tâm", làm giàu tương quan tình người, và là môi trường tốt giúp cho "Đạo Tâm" được thực hiện cùng Đạo, với Đạo, và cho Đạo.

Thầy đã dạy "Trần là cõi khổ, để đọa bậc Thánh, Tiên có làm lỗi". Ấy là cảnh sàu để trả xong quả, hoặc về ngôi cũ, hoặc trả không xong quả, phải mất cả chơn linh là luân hồi, nên kẻ bị đọa trần gọi là khách trần.

Đạo, tức là con đường để cho Thánh, Tiên, Phật đọa trần do theo mà hồi cựu vị. **Đạo** là đường của các nhơn phẩm, do theo mà lánh khỏi luân hồi. Nếu chẳng phải do theo **Đạo**, thì các bậc ấy đều lạc bước mà mất hết ngôi phẩm. **Đạo**, nghĩa lý rất sâu xa, nhưng phải hiểu trước bao nhiêu đó, rồi mới học các nghĩa huyền bí khác cho đích xác đặng. *Đời cũng thế, Đạo cũng thế, chẳng Đạo chẳng nên Đời, Đời Đạo chẳng trọn, lấy Đạo trau Đời, mượn Đời giới Đạo, Đạo nên Đời rạng, giữ áo phồn hoa, nương bóng khổ trăm năm mãi cuộc, tự thanh cao, ném mùi tự toại, dưỡng chí thanh nhàn thì có chi hơn. Vậy là mẫu, vậy là trí.*

Vô Vi và Hữu Hình phải hiệp làm một, mới thuận theo Cơ Tạo (Thiên Nhân Hiệp Nhất). Trời Đất có Âm Dương, vạn vật có thể phách, nhơn loại có xác hồn (Âm Dương Hòa Hợp).

Đức Diêu trì Kim Mẫu trong đàn cơ ngày 15-8 năm Nhâm Ngọ (2-9-1942) dạy: "Mẹ vui được thấy các con biết lo cho chúng sanh tức là lo cho mình vậy.....phải hiểu cho rõ, nếu chúng sanh chưa ai đắc Đạo thì ta phải cầu nguyện cho người đắc Đạo trước ta. Nếu mình cứ mong cho cao phẩm giá, tức là trái với Thiên Ý, mình phải hằng trau dồi tánh đức, lo chung cho thiên hạ ấy là phương pháp tu tắt đó..."

Đức Phật Mẫu cũng dạy: "**Đạo chia ra ba chi: Pháp, Đạo, Thế.** "Mình tu cho đúng theo Luật, hành theo Pháp, thì chúng sanh nơi thế ca tụng công đức mình, trọng kính mình, ấy là mình Đắc THẾ. Hễ Đắc THẾ thì phải tầm PHÁP đặng cứu chữa, dạy bảo theo PHÁP; nếu mình Hành Pháp hiển linh, chúng sanh ứng mộ, thì mình Đắc PHÁP. Nếu mình Đắc PHÁP thì phải Tầm ĐẠO vô vi..., muốn Tầm không phải dễ, mà dễ khó là do nơi mình; nếu đi được hai khoản, thì khoản sau này phải rần, nếu Đắc ĐẠO thì nhập cõi Niết Bàn."

"Đấng Chí Tôn thì cao cả vĩ đại hơn "con tàu" do tay người phàm làm ra", và "Đạo Tâm" là "Đạo gốc" sinh ra mọi tôn giáo (Nhất Bản Tán Vạn Thù). Như thế, nếu như không muốn nhìn thấy thế giới loài người phải đi đến chỗ bị tận diệt do xung đột và tranh dành hơn thua, các tôn giáo có chung một sứ mệnh là phải tìm về cội nguồn (Vạn Thù Qui Nhất Bản), cùng nắm tay nhau tìm đến mục tiêu chung là truyền bá và thực hành "Đạo Tâm" hay "Chơn Pháp Đạo Tâm", là Đạo phổ quát, là Đạo từ Trời, là Đạo của Đức Chí Tôn đang khi vẫn có thể duy trì bản sắc riêng của từng tôn giáo. Nói theo ngôn ngữ thời thượng thì "Đạo Tâm" là "Tôn Giáo Toàn Cầu".

Những yếu tố khẳng định trên đây dầu sao cũng chỉ là chứng lý, chỉ có thực chứng bằng Tâm mới khẳng định quyết nhiên. *Nên lần này Đức Chí Tôn không muốn nhân sanh chỉ*

xác tín Đức Ngài là Chúa Tể Càn Khôn Thế Giới mà phải xác tín Đức Chí Tôn ngự tại Tâm:

*"Bạch Ngọc từ xưa đã ngự rồi,
Chẳng cần hạ giới dựng cao ngôi.
Sang hèn trời kệ Tâm là quý,
Tâm ấy tòa sen để Lão ngôi !"*

Và:

*"Tâm con là chỗ chí linh,
Là nơi hiệp nhứt nhân sinh cùng Thầy."*

Cơ Đạo của Chí Tôn biến chuyển khôn ngừng. Sự biến chuyển này là những bài học dạy các môn đệ cái **Tâm** biết tự gìn giữ **Đạo** đồng thời cũng là một nấc thang giúp nhơn sanh leo lên mức trên của Con Đường Tấn Hóa. Trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển Đức Chí Tôn có tiên tri là sau Tịch Đạo Thanh Hương là đến Tịch Đạo Đạo Tâm và nhiều Tịch Đạo khác nữa. Dù cho Tịch Đạo có thay đổi, nhưng Pháp Chánh Truyền vẫn bất di bất dịch cho đến Thất Úc Niên. Mà Pháp Chánh Truyền còn tồn tại thì Đạo Cao Đài của Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế vẫn còn phải có đủ Hội Thánh Lương Đài. “Đạo Tâm” là đền thờ của Đức Chí Tôn, vì ai sống trong yêu thương là sống trong Đức Chí Tôn, là sự vô vi, huyền bí mà các tín đồ Đạo Cao Đài cần phải “thông hiểu” vì “Đạo Tâm” rất là cần thiết và hiện hữu trong bất cứ “Tịch Đạo” nào.

(Để hiểu rõ Đạo Tâm hơn, xin đọc bài “Đạo Tâm - Tịch Đạo - Chọn Pháp Đạo Tâm, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2017).

Ngày 5 tháng 7 năm 1978 Cao Đài đi vào Tịch Đạo Đạo Tâm (Đạo Tâm). Ngày 5 tháng 7 năm 1978 (nhằm ngày ngày 11-6 Mậu Ngọ), Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa (Chi Đạo), Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh, trong Thánh Lịnh gởi Chọn Nhơn Quyền Chương Quản Phước Thiện Nam Phái và Chọn Nhơn Chương Quản Phước Thiện Nữ thông báo là Đạo Cao Đài đi vào Tịch Đạo Đạo Tâm.

IV. Ban Thế Đạo

Ban Thế Đạo được thành lập năm 1965 bởi Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông. Cộng hai Quyền Giáo Tông và Hộ Pháp là Quyền Chí Tôn tại Thế, hay Quyền Chí Linh. **Như vậy thể theo Thiên Ý thì Ban Thế Đạo được gián tiếp thành lập bởi Đức Chí Tôn.** Đây là một “Bí Pháp huyền diệu” trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Mười năm sau (1975), bao nhiêu thay đổi đã xảy ra tại Tòa Thánh Tây Ninh, nhưng trong 10 năm này (1965-1975),

có một số đông nhân tài, trên 700 vị, đã gia nhập Ban Thế Đạo (từ Khóa I đến V). Sau năm 1975, một số chức sắc Ban Thế Đạo định cư ở hải ngoại và tiếp tục hoạt động phát triển Đạo.

A. Ban Thế Đạo Trong Tịch Đạo Thanh Hương

Nghiên cứu qua lịch sử phát triển của Đạo Cao Đài ở quốc nội và quốc ngoại, Đức Hộ Pháp đã biết là Đạo Cao Đài chưa có đủ nhân tài (các nhân sĩ trí thức, tiến sĩ, bác sĩ, luật sư, vv.) và cần thời gian để cho các bậc nhân tài mọi nơi tìm đến phục vụ Đạo, đây là lý do chúng ta phải cố gắng phát triển nền Đại Đạo không ngừng trong mọi hoàn cảnh. Trong tổ chức Hiệp Thiên Đài với ba chi: Pháp, Đạo và Thế, thì Chi Thế Hiệp Thiên Đài là Chi hoạt động trong vai trò “đưa Đòi vào Đạo” với nhiệm vụ thành lập, phát huy, tuyển chọn, mời và thu thập các nhân tài khắp nơi ngoài Đòi vào phục Đạo. Trong tinh thần và vai trò quan trọng này Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông ra Thánh Lệnh đã lập ra Ban Thế Đạo Cao Đài, Tòa Thánh Tây Ninh. Ban Thế Đạo chánh thức được thành lập (trong Tịch Đạo Thanh Hương) chiếu theo Thánh Giáo của Đức Lý Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ ngày mùng 3 tháng Chạp năm Quý Tỵ (1953) và Thánh Giáo Đức Hộ Pháp ngày mùng 9 tháng 2 năm Ất Tỵ (1965).

Quy Điều và Nội Luật Ban Thế Đạo đã được tu chỉnh do Hội Thánh Hiệp Thiên Đài theo Vi bằng số 10/VB ngày mùng 6 tháng 6 năm Kỷ Dậu (DL ngày 19.7.1969) và được Đức Hộ Pháp phê chuẩn do Thánh Giáo đêm mùng 4 tháng 7 năm Kỷ Dậu (DL: ngày 16.8.1969).

Nhiệm vụ của chức sắc Ban Thế Đạo (chữ Đạo ở đây xin hiểu là trong là trong Tịch Đạo Thanh Hương) thì có hai phần phần Thế (hay Đòi) thì lo việc xã hội giúp Đòi (phần Đòi, phần Thế Pháp Thế đạo), phần Đạo thì lo việc tu thân và giúp Đạo (phần Đạo là Bí Pháp Thế Đạo).

Trong Tịch Đạo Thanh Hương, Ban Thế Đạo thuộc chi Thế Hiệp Thiên Đài lúc mới được thành lập. Quy Điều Ban Thế Đạo đã ghi rõ ràng Ban Thế Đạo có 4 phẩm trật: **Hiền Tài, Quốc Sĩ, Đại Phu và Phu Tử**. Các vị Hiền Tài, khi Phê Đòi Hành Đạo, phẩm vị là Giáo Hữu, Cửu Trùng Đài (CTĐ) hay cao hơn do Đức Lý Giáo Tông Thiên Phong và định vị.

Năm 1966, một biến chuyển lớn trong nền Đại Đạo, lần đầu tiên Hội Thánh tuyển chọn Hiền Tài vào Ban Thế Đạo. Sau đó, đã có một số vị Hiền Tài (nam nữ) tình nguyện phé đòi hành Đạo và đã được Đức Lý Giáo Tông Thiên Phong từ cấp Giáo Hữu, Giáo Sư, đến

Phối Sư (CTĐ). Trước đó, Hiền Tài đã được Thiên Phong đến cấp cao cấp là Q. Bảo Đạo (Thời Quân, Hiệp Thiên Đài).

Năm 1971, Đức Lý Giáo Tông đã phong một số vị Hiền Tài vào phẩm chức sắc Cửu Trùng Đài: Giáo Hữu, Giáo Sư (1 nữ phái), Phối Sư. Năm 1972 thêm nhiều Hiền Tài được thiên phong vào phẩm Giáo Hữu. Hiền Tài cũng được Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông thiên phong vào các phẩm vị trọng yếu trong Hiệp Thiên Đài như:

- Thiên Phong Quyền Bảo Đạo: HT Hồ Tấn Khoa (vị Q. Chương Quán HTĐ cuối cùng).
- Thiên Phong Bảo Quân (HTĐ): phong Thiên Vị ở Vô Vi là Bảo Huyền Linh Quân (HT Nguyễn Long Thành), Bảo Công Quân (HT Lê Minh Tông) và Bảo Sĩ Quân (HT Trần Văn Rạng).

B. Ban Thế Đạo Trong Tịch Đạo Đạo Tâm

Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp dạy: Thiên Vị của các chức sắc Ban Thế Đạo tùy nghi nơi các vị (phế đời hành Đạo hay ở ngoài đời hoạt động lo cho Đạo). Vai trò của Ban Thế Đạo (trong các Tịch đạo) không thể nào “đo lường hay dự đoán tại Hữu Hình này được” vì vai trò, nhiệm vụ và trách nhiệm của chức sắc trong BTĐ là là một sự phối hợp toàn mỹ huyền diệu giữa “Hữu Hình và Vô Hình – Hiện Tượng và Vô Vi - giữa Đời và Đạo” trong các Tịch Đạo để phát triển nền Đại Đạo. Các chức sắc BTĐ phải tự lập vị, thế nào cho xứng đáng cùng phẩm định và đạt Thiên Vị ngày về với Đức Chí Tôn.

Ngày 5 tháng 7 năm 1978 (nhằm ngày ngày 11-6 Mậu Ngọ), Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa (Chi Đạo), Quyền Chương Quán Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh, trong Thánh Lịnh gởi Chơn Nhơn Quyền Chương Quán Phước Thiện Nam Phái và Chơn Nhơn Chương Quán Phước Thiện Nữ Phái thông báo là Đạo Cao Đài đi vào Tịch Đạo Đạo Tâm (Đạo Tâm).

Tịch Đạo Đạo Tâm là tiếp theo sau Tịch Đạo Thanh Hương. Nói rõ ra Tịch Đạo Thanh Hương là lo tu về phương diện hữu hình, như tạo tác các cơ sở, lập nên Thánh Thất làm nhà chung cho nhân sanh đến chiêm bái và để học hỏi Đạo lý. Thời gian này người tín hữu Cao Đài lập công bằng công quả ngoại, như xây dựng, tạo tác, giữ gìn cơ sở, cúng kiếng.

Nay qua Tịch Đạo Đạo Tâm thì lo về phần Tâm Linh: tức nhiên phải thấu đạt chơn lý chánh truyền, là phải học hỏi, nghiên cứu, sửa tánh trau thân, làm công quả, ...Muốn có Tịch Đạo mới (Đạo Tâm), thì phải hoàn thành Tịch Đạo cũ (Thanh Hương). Tức nhơn loại đã tấn hóa thêm lên một nấc thang thánh thiện. Tịch Đạo Đạo Tâm ra đời thì Tịch

Đạo Thanh Hương phải chấm dứt nhiệm vụ. Nhưng thật ra, Tịch Đạo Đạo Tâm kế thừa chớ không thay thế hay lật đổ Tịch Đạo Thanh Hương như mọi người vẫn tưởng.

Con người cần phải có Đạo vì Đạo là con đường dẫn dắt mọi người đến với chân thiện mỹ. Bằng giáo lý của Đạo hướng dẫn, điều chỉnh mọi người sống tốt đẹp với bản thân và với nhau, đem lại hạnh phúc chân thật cho cuộc sống. Xưa nay, vạn giáo ra đời truyền bá “chơn lý Đạo” để diu dắt nhân sanh đi theo con đường Đạo Đức chơn chánh, tức là để biết Đạo, hành Đạo. Nhưng người đời thường lầm tưởng kinh sách là Đạo, nghi lễ tôn giáo là Đạo. Ngược lại, các bậc thánh hiền đều cho đó chỉ là phương tiện để thức tỉnh con người sống bằng Tâm, tu bằng Tâm. Thật vậy, "ngoài Tâm không có Đạo, ngoài Tâm không có Phật Tiên Thánh Thần chi cả", "Thiên Địa Vạn Vật, tất cả đều do Tâm."

Đạt được Tâm Trời Đất chính là lúc Tâm với Đạo là một. Tâm ấy có một nguyên lý là làm sao cho mọi sự được quân bình, mọi việc được hài hòa, mọi người đều an lạc. Được như thế, giáo lý Đạo gọi là Đắc Nhất và Tâm Đắc Nhất là Tâm vô phân biệt, nhờ đó mà hành giả thực hành được Đạo.

*"Đắc Nhất Tâm rồi, thế mới yên,
Muốn Tâm đắc Nhất phải tham thiền;
Tham thiền Tâm sẽ hòa muôn vật,
Hòa ấy làm nên Đạo phối Thiên."*

Trong bài kinh Ngọc Hoàng Thượng Đế mà người tín đồ Cao Đài tụng niệm hằng ngày cũng có một đoạn cho chúng ta biết vài nét về quyền hành của Đức Thượng Đế:

*Đức Thượng Đế tạo ra vạn vật và dưỡng dục vạn vật,
Trên thì chưởng quản 36 tầng trời và 3.000 thế giới.
Dưới chưởng quản 72 địa cầu và Tứ Đại Bộ Châu.
Đó là Đại Từ Phụ
Là vua của Nhật, Nguyệt, Tinh và thời gian.
Tức là vua của không gian và thời gian.
Là chủ của Thần, Thánh, Tiên, Phật.
Là Đấng Huyền Khung Cao Thượng Đế Ngọc Hoàng,
Là Đấng Đại Thiên Tôn.*

Cũng cần nói thêm, trong bài Kinh Ngọc Hoàng Thượng Đế có câu: “Hóa dục quần sanh.” đã cho chúng ta thấy Đấng Thượng Đế (Chí Tôn) luôn luôn quan tâm đến sự thăng tiến của vạn vật.

Thật vậy, kể từ Nhứt Kỳ Phổ Độ, qua Nhị Kỳ Phổ Độ, rồi đến Tam Kỳ Phổ Độ, Đức Chí Tôn (Thượng Đế) đã mở ra nhiều mối Đạo ở nhiều nơi.... cũng không ngoài mục đích dạy dỗ con người tìm con đường “**trở về**” cõi Thiêng Liêng Hằng Sống (từ Thế Đạo dẫn đến Thiên Đạo).

Với hai chữ “**Trở về**” bên trên, xin được nói rõ hơn, giáo lý Cao Đài cho biết, Linh hồn hay Chơn linh là điểm Tiểu Linh Quang từ khối Đại Linh Quang của Đức Chí Tôn ban cho để nhập vào phàm thể của mỗi người. Chơn Linh ấy làm con người có tánh Thánh hầu gìn giữ và dạy dỗ phàm thể.

Bởi nguồn gốc Chơn Linh của mỗi con người là do một phần Chơn Linh của Đức Chí Tôn từ cõi Thiên nên Đức Chí Tôn hằng nói: “**Thầy là các con, các con là Thầy**” và chính vì thế, khi rời khỏi xác phàm, Chơn Linh con người tìm đường “**trở về**” gốc cũ ở cõi Thiêng Liêng Hằng Sống. Người tín đồ Cao Đài cho rằng cái chết của xác phàm tại trần gian là sự “**Qui Hồn Cự Vị**” hay ngắn gọn hơn là “**Qui vị**” để chỉ sự “**trở về**” của Linh Hồn.

Theo Thánh Ý của Đức Chí Tôn là muốn cho tất cả nhơn loại được siêu thoát. Điều này Đức Hộ Pháp đã dẫn giải rằng : “ *Xưa kia con người đi tìm Đạo, còn hôm nay trái lại Đạo lại đến tìm người. Ôi ! nếu ta tưởng tượng cái ân hậu vô biên của Đức Chí Tôn đã thi thố, thì chúng ta đã hạnh phúc không có ngôn ngữ nào mà tả đặng...* ” (Lời thuyết đạo của Đức Hộ Pháp ngày 15 tháng 8 Nhâm Thìn, 1952) tại Cửu Long Đài đền thờ Phật Mẫu).

Năm 1978, Đạo Cao Đài đã đi vào Tịch Đạo Đạo Tâm, vai trò và hoạt động của của Ban Thế Đạo nằm trong cả hai Tịch Đạo Thanh Hương và Tịch Đạo Đạo Tâm. Như nghi bên trên, Tịch Đạo Đạo Tâm kế thừa chớ không thay thế Tịch Đạo Thanh Hương như mọi người vẫn tưởng.

Ban Thế Đạo hiện nay (*chữ Đạo ở đây xin hiểu là trong là trong Tịch Đạo Đạo Tâm*), “**phần**” Thế Đạo (Đời Đạo) gồm cả phần Đạo và phần Đời. Phần Đời là thực hành phương cách sống của con người, lo việc xã hội giúp đời đó là Thế Pháp Thế Đạo; về Phần Đạo thực hành phương các tu thân, giúp vào sự tiến hóa nhân sanh nhờ đó mà nhân loại đạt được văn minh đến tuyệt đỉnh trong con đường Thiêng Liêng Hằng Sống đó là Bí Pháp Thế Đạo. Như vậy phần “**Thế Đạo**” gồm cả hai Thế Pháp Thế Đạo và Bí Pháp Thế Đạo.

Đời (Âm), **Đạo** (Dương) tức nhiên trong Âm có Dương và trong Dương có Âm, gọi là “**Âm trung hữu Dương căn, Dương trung hữu Âm căn**” luôn luôn là qui luật, ấy là Đạo-

Đời tương đắc (nhưng Đời đây là Đời trong Đạo, phân biệt với Đời của Đời có khác nhau xa). Đây là con đường **Âm Dương Hòa Hợp**.

Cứu Trùng Đài là Đời là phần Xác, mà Hiệp Thiên Đài là Đạo là phần Hồn, cho nên buộc Đời phải nương Đạo mà lập ra thiết tướng, mới mong độ rỗi nhơn sanh chuyển cơ tạo hóa. Cái hệ trọng là nếu không có Hiệp Thiên Đài thì không có Đạo, Trời Đất qua chớ Đạo không qua, nhơn loại tuyệt chớ Hiệp Thiên Đài không tuyệt.

Hiệp Thiên Đài là tay vén màn bí mật cho sự Hữu Hình và sự Vô Vi hiệp làm một, tức là tay làm cho Đạo với Đời tương đắc vậy (Âm Dương Hòa Hợp). Vì có ấy mà Thầy giảng cơ buộc cả chư Môn Đệ Thầy, chẳng khi nào đặng phép trái mạng lệnh của Thầy.

Hữu Hình và Vô Vi hiệp làm một *như đã nói bên trên là con đường Thiên Nhơn Hiệp Nhứt (Thiên Thượng Thiên Hạ) nghĩa là Trời và Người hiệp lại làm một, Ý Trời và Lòng Người đồng nhau, hiệp nhau trên bình diện Đạo Lý để khai Đạo cứu Đời. Đó là mục đích đầu tiên. “Thiên Nhơn Hiệp Nhứt” trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ: Lòng người khản nguyện, Thiên Cơ vận chuyển đúng lúc Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ khai mở tại xứ Việt Nam.*

Đức Phật Mẫu cũng dạy: "Đạo chia ra ba chi: Pháp, Đạo, Thế. "Minh tu cho đúng theo Luật, hành theo Pháp, thì chúng-sanh nơi thế ca tụng công đức mình, trọng kính mình, ấy là mình ĐẮC THẾ. Hễ ĐẮC THẾ thì phải tầm Pháp đặng cứu chữa, dạy bảo theo Pháp; nếu mình Hành Pháp hiển-linh, chúng-sanh ứng mộ, thì mình ĐẮC PHÁP. Nếu mình ĐẮC PHÁP thì phải Tầm Đạo vô vi..., muốn Tầm không phải dễ, mà dễ khó là do nơi mình; nếu đi được hai khoản, thì khoản sau này phải ráng, nếu ĐẮC ĐẠO thì nhập cõi Niết-Bàn."

"Thầy đã nói đạo đức cũng như một cái thang vô ngần, bắt cho các con leo đến phẩm vị tối cao, tối trọng ngang bậc phẩm cùng Thầy, hay là Thầy còn hạ mình cho các con cao hơn nữa. (Thánh Ngôn Hiệp Tuyển).

Trong bài diễn văn của Đức Hộ Pháp giảng về Pháp Chánh Truyền có đoạn: “Chí Tôn đã đến thế, hạ mình đặng làm Thầy dạy dỗ chúng ta, hàng trông mong ngày giờ nào chúng ta biết hòa hiệp nơi lòng từ tâm bác-ái của người là hiệp làm một cùng người, mới có đủ quyền hành độ tận chúng sanh quy hồi cựu vị.”

Các Đấng Thiêng Liêng đã nhắc nhở từ nay đến 700.000 ngàn năm (Thất Úc Niên) nữa không có Tận Thế mà là Chuyển Thế. Chuyển Thế là gạn lọc những tánh hư, tật xấu của con người bằng thiên tai và bệnh chướng.

Chúng ta thấy tình yêu của Đức Chí Tôn thật là vô biên với lòng thương yêu vô tận, Thầy đã luôn luôn sẵn sóc cho thế gian được an lành, cho loài người được tiến hoá đến ngang hàng với ngôi vị Trời Phật và ngay cả Thầy.

Suy nghĩ theo lời dạy của Đức Phật Mẫu bên trên, Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm (hiện nay) hay Ban Thế Đạo Đạo Tâm (*chữ Đạo ở đây là trong trong Tịch Đạo Đạo Tâm*), Hiệp Thiên Đài là Đạo chia ra ba chi: chi Pháp, chi Đạo và chi Thế (và Thập Nhị Bảo Quân vẫn thuộc Hiệp Thiên Đài). Cửu Trùng Đài là Đồi hay Hành Chánh Đạo. Như đã trình bày, Tịch Đạo Đạo Tâm kế thừa chớ không thay thế hay lật đổ Tịch Đạo Thanh Hương, điều này đã giải thích là Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Thanh Hương vẫn còn tồn tại và đi song hành (theo) với Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm nhưng hoạt động của Ban Thế Đạo Đạo Tâm thiên về Phần Đạo. Dù Tịch Đạo có thay đổi, Pháp Chánh Truyền thì bất di bất dịch, không thay đổi cho đến Thất Úc Niên.

Vai trò của Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Thanh Hương như đã nói là có hai nhiệm vụ: phần Thế: lo việc xã hội giúp đời, phần Đạo: lo việc tu thân và giúp Đạo”. Trong vai trò này chỉ nói nhiều đến phần Đồi trong Đạo, tức là phần Thế Đạo gồm cả hai phần Thế Pháp và Bí Pháp Thế Đạo. Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm (hay Ban Thế Đạo Đạo Tâm), phần Đạo trong Đạo, là phần Thiên Đạo. Phần Thiên Đạo cũng bao gồm có hai phần Thế Pháp và Bí Pháp Thiên Đạo.

Hai chữ “Thế Đạo” trong “Ban Thế Đạo”, Thế là Đồi là hữu hình (là phần xác); Đạo là vô vi (là phần hồn, Thiêng Liêng). Khi nói về Đồi thì bao gồm Đồi trong Đồi và Đạo trong Đồi; khi nói về Đạo như ghi bên trên là Đồi trong Đạo và Đạo trong Đạo. Đạo thì bao gồm cả hai phần Thế Đạo và Thiên Đạo. Cả hai phần Thế Đạo và Thiên Đạo đều có cả hai Bí Pháp và Thế Pháp.

1. Đồi trong Đồi thì không bàn luận trong bài viết này. Tuy nhiên, theo sự hiểu biết qua lời dạy của Đức Chí Tôn thì đây là con cái của Thầy. Các đứa con của còn lặn hụp trong cuộc sống hữu hình, tranh dành quyền lực, vật chất, v.v.v... giết hại nhau. Nhưng Luật Trời là Luật Tiến Hóa, nên dầu cho nhọn loại có mê đắm dục vọng đến bực nào, sau rốt cũng đến ngày quày đầu hướng thiện để trở về với Đạo. Nếu kiếp này chưa dừng bước để trở lại theo Đạo, thì một vài kiếp sau.

2. Đạo trong Đồi: chúng ta con cái của Đức Chí Tôn, là cái Tiểu Linh Quang tách ra từ cái Đại Linh Quang của Đức Chí Tôn. Linh hồn hay Chơn Linh là điểm Linh Quang từ khối Đại Linh Quang của Đức Chí Tôn ban cho để nhập vào phàm thể của mỗi người. Chơn Linh ấy làm con người lúc mới sanh ra đã có tánh Thánh (Đạo) hầu gìn giữ và dạy dỗ phàm thể (Thế).

Thầy nói “Giáo Tông có Quyền về Phần Hữu Hình (Xác, Thê). Hễ nói về Phần Hữu Hình của chúng sanh tức là nói về Phần Đồi (Phần Thê). Đây là vai trò của Giáo Tông dạy dỗ, huấn luyện nhân sanh con cái Đức Chí Tôn trên con đường đạo đức, tu hành chờ ngày “trở về” về cựu vị. Còn người theo Đạo mà phớt bỏ việc đời, coi như mình không có nhiệm vụ gì đối với thế gian, thì chưa làm xong bổn phận của người tu, cũng chưa giải thoát được.

Ta phải tập làm sao cho có thói quen tính làm việc gì cũng nhớ đến mục đích là làm hữu ích cho xã hội, đừng làm việc gì để người khác phải bị vạ lây hay bị buồn rầu, đau khổ. Trước khi hành động ta phải xét kỹ coi có ai bị thiệt thòi, bị hại vì việc làm của ta hay không

Người tu hành phải nhớ luôn luôn là không bao giờ làm nghề gì có hại cho kẻ khác. Ta cứ tùy tài năng, phương tiện, để chọn nghề. Bất cứ nghề gì, hay ở đâu cũng được, miễn là trong sạch và không làm người khác và thú vật phải đau khổ.

Đức Chí Tôn dạy là: *“Khai thiên địa vốn Thầy, sanh Tiên Phật cũng Thầy. Thầy đã nói một Chơn Thần mà đã biến Càn Khôn Thế Giới và cả Nhơn Loại. Thầy là chư Phật, chư Phật là Thầy. Các con là chư Phật, chư Phật là các con. Có Thầy mới có các con, có các con rồi mới có chư Thần, Thánh, Tiên, Phật.”*

3. Đồi trong Đạo: đây là phần Đồi trong Đạo là phần hữu hình, là phần Thê Pháp Thê Đạo, thiên về làm việc xã hội, việc làm phước thiện, cách sống của con người trong đời sống vật chất, giúp đỡ nhân sanh và xã hội. Người tu hành muốn được đắc đạo giải thoát, cần phải quên mình để lo cho đời, phải chia sẻ, gánh vác một phần nghiệp quả của Trần gian. Chỉ có một phương pháp hay nhất để trả hết nợ là giúp đời và vững lòng chịu đựng mọi khổ đau, tai nạn mà không lo sợ, buồn phiền. Mà muốn có dịp giúp đời thì phải ở gần người đời, chung sống với nhơn loại.

4. Đạo trong Đạo: Đạo bắt đầu trong phần Thê Đạo (xác, hữu hình) là phần Thê Pháp Thê Đạo. Khi đã thông hiểu phần Thê Pháp rồi sẽ đến phần Bí Pháp Thê Đạo. Bí Pháp Thê Đạo là con đường tu thân, lo cho nhân sanh, lập công, bồi đức, lập vị để bước vào con đường Thiên Đạo, con đường Thiêng Liêng Hằng Sống trong vô vi. Đạo trong Đạo chính là con đường hướng dẫn nhân sanh từ Thê Đạo đến Thiên Đạo, nói theo triết lý thần học Cao Đài, như ghi bên trên, thì đây là phần “Thiên Nhân Hiệp Nhất” *nghĩa là Trời và Người hiệp lại làm một* mà Đức Chí Tôn hằng dạy.

Phần Đạo trong Đạo thì phải hiểu là theo con đường tấn hóa, lập vị từ hữu hình đến vô vi. Con đường tu thân từ Thê Đạo dẫn đến Thiên Đạo mà Giáo Tông thay quyền cho Thầy điều dắt các con cái Đức Chí Tôn trong Đường Đạo và Đường Đồi, tức là con Đường đi từ

Thế Đạo dẫn đến Thiên Đạo: thực hành Thế Pháp Thiên Đạo và Bí Pháp Thiên Đạo (Thiên Lương Hằng Sống).

Trong phần Đạo trong Đạo này, chức sắc trong Ban Thế Đạo được Giáo Tông thay mặt Đức Chí Tôn hướng dẫn đường tu để “trở về” con đường “Thiên Lương Hằng Sống”, con đường dẫn đến Thiên Đạo tức là con đường Phản Bồn Hoàn Nguyên, qui hồi cựu vị. Trong phần Đạo trong Đạo, còn có nghĩa là con đường tu thân, con đường “Đạo Đức” để cho cái “Tiểu Linh Quang” của nhân sanh “trở về” trong cái “Đại Linh Quang” của Thầy (Đức Chí Tôn).

Ban Thế Đạo tại hải ngoại hiện nay (trong Tịch Đạo Đạo Tâm) với vai trò “*chuyển Thế vào Đạo, giúp Đạo trợ Đồi và phát huy Đạo Cao Đài khắp mọi nơi trên hoàn cầu*”, tuyển chọn nhân tài vào Đạo, tái lập lại các cơ quan trọng yếu của Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, mở rộng các cơ quan khác, ủng hộ các hoạt động của Đạo cho thế hệ sau và nhiều thế hệ sau nữa, phát triển các cơ quan Hành Chánh Đạo “Cửu Trùng Đài” (tuyển chọn nhân sanh vào Đạo) vừa theo Tân Luật Pháp Chánh Truyền, Đạo Luật, Đạo Nghị Định của Đức Chí Tôn khai Đạo năm 1926.

Sự thành lập Ban Thế Đạo (trong Tịch Đạo Thanh Hương), thuộc chi Thế Hiệp Thiên Đài, không phải là chỉ nhằm mục đích tuyển chọn nhân tài vào Đạo mà là sự “huyền diệu, vô hình” ở cái “thánh ý, thiên lương, huyền bí, trong tinh thần chuyển Đồi vào Đạo” và phát huy nền Đại Đạo. Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông hiểu rõ, nhũ đã biết và có ý định, dự tính từ trước là vai trò của Ban Thế Đạo giúp vào sự phát triển của Đạo ở khắp hoàn cầu trong Thất Úc Niên và trong mọi hoàn cảnh trong cơ chuyển thế đầy thử thách.

Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp dạy: Thiên Vị của các chức sắc Ban Thế Đạo tùy nghi nơi các vị (phế đời hành Đạo hay ở ngoài đời hoạt động lo cho Đạo). Vai trò của Ban Thế Đạo (trong các Tịch đạo) không thể nào “đo lường hay dự đoán tại Hữu Hình này được” vì vai trò, nhiệm vụ và trách nhiệm của chức sắc trong BTĐ là là một sự phối hợp toàn mỹ huyền diệu giữa “Hữu Hình và Vô Hình – Hiện Tượng và Vô Vi - giữa Đời và Đạo” trong các Tịch Đạo để phát triển nền Đại Đạo.

Năm 1978, Đạo Cao Đài đã đi vào con đường Tịch Đạo Đạo Tâm (Đạo Tâm), vai trò của Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm (hay Ban Thế Đạo Đạo Tâm) hiện tại, cần phải được suy nghĩ rộng hơn để thông hiểu cái Thiên Ý lời dạy của Đức Chí Tôn “ẩn tàng” trong các Thánh Ngôn. Thầy đã gián tiếp lập ra Ban Thế Đạo và ủy thác cho Ban Thế Đạo một trọng trách “Thiên Lương vô cùng huyền diệu” tại Hữu Hình để tiếp tục phát triển

Đạo đến Thất Úc Niên. Vai trò “huyền diệu, hữu hình và vô vi” của Ban Thế Đạo trong các Tịch Đạo cũng đã được Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu ngầm “dạy và chỉ dẫn”.

Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Thanh Hương vẫn còn tồn tại và đi song hành (theo) với Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm nhưng hoạt động của Ban Thế Đạo Đạo Tâm thiên về Phần Đạo và giúp vào sự phát triển của Đạo Cao Đài, một Tôn Giáo Đại Đồng trong Thất Úc Niên.

Trong Tịch Đạo Đạo Tâm, Ban Thế Đạo Đạo Tâm (hiện tại) là “cơ chế, con đường Hành Đạo” giúp cho con cái Đức Chí Tôn “trở về” con đường Thiêng Liêng Hằng Sống cùng Thầy.

Đức Chí Tôn dạy là: “*Khai thiên địa vốn Thầy, sanh Tiên Phật cũng Thầy. Thầy đã nói một Chơn Thần mà đã biến Càn Khôn Thế Giới và cả Nhơn Loạ. Thầy là chư Phật, chư Phật là Thầy. Các con là chư Phật, chư Phật là các con. Có Thầy mới có các con, có các con rồi mới có chư Thần, Thánh, Tiên, Phật*”. Thầy khai Bát Quái mà tác thành Càn Khôn Thế Giới nên mới gọi là Pháp. Pháp có mới sanh ra Càn Khôn Vạn vật rồi mới có người nên gọi là Tạng. Thầy là Phật chủ cả Pháp và Tạng lập thành các Đạo mà phục hồi các con hiệp một cùng Thầy.”

Khi trời đất chưa phân định không gian lúc bấy giờ chỉ là Hư Vô Chi Khí. Với cái tên gọi như vậy vì cái thể của nó trống không đối với mắt phàm của con người nhưng kỳ thực trong cái không ấy vẫn chứa đựng một nguồn sống tiên khởi. Từ nguồn sống ấy biến ra muôn loài vạn vật... Trong đó có con người. Con người gọi tên nguồn sống ấy bằng nhiều danh hiệu khác nhau chẳng hạn như Đức Chúa Trời, Đức Chí Tôn Đấng Tạo Hóa Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế, Đấng A-La, Đấng Giê-Hô-Va....

Vậy Thượng Đế, Đức Chí Tôn(Thầy) tuy vô hình nhưng thực sự hiện hữu. Triết lý Thần Học Cao Đài thì hư hư, ảo ảo, huyền bí cao siêu bao la vô cùng, sự thành lập Ban Thế Đạo qua các Tịch đạo đã cho thấy cái Thiên Ý của Thầy.

Nói cách khác, trong Tịch Đạo Đạo Tâm, Ban Thế Đạo chính là ĐẠO (VÔ VI) và ĐỜI (THẾ), là “cơ cấu căn bản trọng yếu” của Đạo Cao Đài. Như **Đức Phật Mẫu dạy: “Đạo chia ra ba chi: Pháp, Đạo, Thế**, thì Ban Thế Đạo Đạo Tâm chính thật ra gồm Hiệp Thiên Đài (ĐẠO) gồm cả 3 chi: Chi Pháp (BPC), Chi Đạo (Phước Thiện) và Chi Thế (Ban Thế Đạo Thanh Hương).

Đức Chí Tôn dạy “Giáo Tông có quyền diu dắt con cái Thầy trong Đường Đạo và Đường Đời”. Thầy lại nói “Giáo Tông có Quyền về Phần Xác (Thế) chứ không có Quyền về Phần Hồn” (Đạo, Vô Vi). Hễ nói về Phần Xác là nói Phần Hữu Hình, mà nói về Phần Hữu

Hình của chúng sanh tức là nói về Phần Đồi. Còn như nói về Phần Hồn tức là Phần Thiêng Liêng ấy là Phần Đạo. Khi nói về Phần “Đồi” trong Ban Thế Đạo Đạo Tâm (hiện tại) thì đây chính thật là Cửu Trùng Đài (ĐỒI). Như vậy Ban Thế Đạo Đạo Tâm của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ bao gồm tổ chức Lương Đài: Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài.

Trong Tịch Đạo Đạo Tâm, Ban Thế Đạo Đạo Tâm (hiện tại) mà Đức Chí Tôn đã gián tiếp thành lập là “tổ chức nòng cốt quan trọng là cái xương sườn, xương sống” của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Ban Thế Đạo Đạo Tâm giữ một vai trò rất là trọng yếu trong sự tuyển lựa nhân tài vào giúp Đạo, duy trì hệ thống Lương Đài, theo Tân Luật, các đạo Luật từng Pháp Chánh Truyền, phổ độ nhân sanh, phổ truyền nền Đại Đạo khắp mọi nơi, và tạo cơ hội cho tín đồ tu thân theo con đường từ “Thế Đạo” dẫn đến “Thiên Đạo”, “trở về” cùng Thầy (Thiêng Liêng Hằng Sống).

Đức Hộ Pháp (Át Sửu-1937) dạy: “Chiếu theo ý-nghĩa chữ **ĐẠO** là một định từ để chỉ Tánh Đức của loài người đối với Đức Chí Linh cùng Càn khôn Vũ Trụ.

C. Suy Ngẫm Sâu Xa Về Ban Thế Đạo Đạo Tâm

Vào thời Nguơn Mạt Pháp nhơn loại đang đắm chìm trong nền Văn minh vật chất bỏ lơ con đường Đạo Đức khiến cho xã hội loài người càng ngày càng bất ổn sống tranh giành cầu xé chiến tranh tàn sát nhau... và có cơ nguy dẫn đến chỗ tự diệt vong. Trước cơ nguy này để cứu vớt toàn thể con cái của Thượng Đế, Ngài (Đức Chí Tôn) đã dùng *huyền diệu cơ bút* khai sáng nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ tại Việt Nam vào năm 1926. Với nền tôn giáo này mọi kinh kệ lễ bái giáo lý Pháp Chánh Truyền Thế Pháp, Bí Pháp... nhất nhất đều do Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế (Đức Chí Tôn) chỉ dạy qua cơ bút rõ ràng ... **Như vậy Thượng Đế Ngài quả thực hiện hữu.** Ngài đang chưởng quản cả Càn Khôn Vũ Trụ. Dưới mắt Ngài những vật hèn mọn là châu báu những linh hồn hèn hạ Ngài biến chúng thành Thần Thánh. Sự tiến hóa của linh hồn là công nghiệp không ngừng của Ngài. Luật của Ngài là Bác Ái quyền của Ngài là Công Chánh. Ngài là Giáo Chủ của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ dưới tôn chỉ: Tam Giáo Qui Nguyên Ngũ Chi Phục Nhứt và với Thiên Đạo Ngài truyền Bí Pháp giải thoát con người, với Thế Đạo Ngài đưa xã hội loài người lập đời Thánh Đức.

Thượng Đế (Chí Tôn) quả thật hiện hữu Ngài là Cha của muôn loài là Chúa Tể cả Càn Khôn Vũ Trụ nếu không trọn đức tin nơi Ngài đó là một mất mát rất nhiều cho kiếp sống làm con người !

Trong Đại Thừa Chơn Giáo, Đức Chí Tôn có dạy: "Tam Thừa Cửu Phẩm cũng do nơi quy luật Tam Giáo mà Thầy chế đổi làm một con đường tắt để đưa các con về cựu vị."

Tam thừa bao gồm Hạ thừa, Trung thừa, Thượng thừa. Mỗi thừa lại có ba phẩm: thượng, trung, hạ. Hạ thừa hướng dẫn con người cách sống đúng đạo trong xã hội. Trung thừa hướng dẫn con người tiến lên gánh vác thêm việc tổ chức, điều hành các tập thể trong xã hội theo những nguyên tắc của đạo lý. Thượng thừa hướng dẫn con người đi sâu vào tâm pháp để trực nhận chơn tâm, đạt được sự giải thoát hoàn toàn. Đó là những bước tu hành đưa "một con người phàm phu trần tục trở nên thánh hiền, Tiên Phật. Những nấc thang liên tục không thể rời bỏ được. Như vậy mới đúng với Đạo hay Đại Đạo."

Tam thừa tương ứng với hai lĩnh vực của sự tu hành là Thiên Đạo và Thế Đạo. Với Thế Đạo, con người qua cuộc sống của mình sẽ góp công với cuộc đời xây dựng lại sự an lành, tiến bộ từ trong gia đình, đến dân tộc, nhân loại. Sau đó, con người sẽ bước lên Thiên Đạo đại thừa, thực hiện công cuộc rèn luyện tâm linh, phục hồi nhân bản tối sơ để làm điều kiện cứu độ người khác.

Như trình bày bên trên, Ban Thế Đạo Đạo Tâm do Đức Chí Tôn gián tiếp lập ra (1965) để tạo "cơ chế" cho con cái Đức Chí Tôn phổ biến Đạo Thầy trong Thất Úc Niên. Ban Thế Đạo Đạo Tâm rất là "huyền diệu và uyển chuyển" không tùy thuộc vào thời gian (Tịch Đạo) hay hoàn cảnh (cơ chuyển thế). Vai trò của Ban Thế Đạo Đạo Tâm đã được Đức Chí Tôn hoạch định từ lâu, nhưng thiên cơ thì "bất khả lậu" (Bí Pháp Đại Đạo) và ngộ biến thì từng quyền, con thuyền Đại Đạo bị thử thách "vạn đường" nhưng không bao giờ chìm. Hơn nữa, vai trò của Ban Thế Đạo Đạo Tâm không đơn giản về phần Đòi và phần Đạo như trong Tịch Đạo Thanh Hương mà là vai trò phần Đòi trong Đòi, Đòi trong Đạo, Đạo trong Đòi và Đạo trong Đạo (phần Đòi trong Đòi thì không bàn ở đây). Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm thiên nhiều về Phần Đạo.

Chúng ta phải hiểu một cách "sâu rộng ẩn tàng cái sự huyền bí vô vi" khi Đức Chí Tôn ủy nhiệm Giáo Tông và Hộ Pháp thành lập Ban Thế Đạo (Bí Pháp). Ban Thế Đạo không phải chỉ thuộc về chi Thế Hiệp Thiên Đài (như chúng thường nghĩ trong Tịch Đạo Thanh Hương), mà **Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm hay Ban Thế Đạo Đạo Tâm hiện tại chính là Đạo Cao Đài đã được Đức Chí Tôn và Đức Diêu Trí Kim Mẫu ngầm chỉ dạy. Ban Thế Đạo Đạo Tâm bao gồm phần ĐẠO và phần ĐÒI của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mà Đức Chí Tôn gián tiếp thành lập qua Giáo Tông và Hộ Pháp. Như Đức Phật Mẫu dạy "ĐẠO chia ra ba chi: Pháp, Đạo, Thế. Điều này thì rõ ràng chữ ĐẠO trong Ban Thế ĐẠO trong Tịch Đạo Đạo Tâm chia làm 3 chi rõ ràng: Chi Pháp, Chi Thế và Chi Đạo chính là Hiệp Thiên Đài; còn chữ THẾ (ĐÒI) trong Ban THẾ Đạo chính là phần ĐÒI chính là Cửu Trùng Đài (cơ quan Hành Chánh Đạo).**

Như vậy trong Tịch Đạo Đạo Tâm, "Ban Thế Đạo Đạo Tâm" (hiện tại) do Đức Chí Tôn gián tiếp thành lập phải được hiểu là một "**Cơ Quan Hữu Hình Thiết Thực, là trụ cột, là**

cái xương sườn, xương sống” của Đạo Cao Đài”, do Thiên Ý của Đức Chí Tôn sắp đặt để “chiêu hiền đãi sĩ” tầm người vào giúp cho sự phát triển và phổ độ nền Đại Đạo trong Thất Úc Niên. Ban Thế Đạo Đạo Tâm có trách nhiệm duy trì hoạt động của hai tổ chức căn bản nhưng rất là quan trọng của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đó là Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài (Lưỡng Đài) mà Đức Chí Tôn lập thành lúc Khai Đạo và thêm vào đó các cơ quan trọng yếu của Đạo. Các vị chức sắc trong Lưỡng Đài là các chức sắc “Thế Đạo” (hữu hình) được tuyển dụng trong tinh thần “chiêu hiền đãi sĩ” qua Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm (hay Ban Thế Đạo Đạo Tâm). Ban Thế Đạo Đạo Tâm chính là Đạo Cao Đài ở hải ngoại gồm Cao Đài Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh.

Đa số các tín đồ Cao Đài vẫn còn *“chưa thấu hiểu rõ”* về vai trò hiện hữu của Ban Thế Đạo trong các Tịch Đạo hay xa hơn nữa trong phần thần học “Vô Vi” về vai trò của Ban Thế Đạo Tâm. Chúng ta cần học hỏi, nghiên cứu để thấu triệt các lời dạy “ẩn tàng” trong các Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn. Thầy đã dạy con đường phổ truyền Đại Đạo, con đường *“trở về”* Thiêng Liêng Hằng Sống”, con đường dẫn đến Thiên Đạo (con đường Phản Bồn Hoàn Nguyên, qui hồi cựu vị), nhưng hiện tại, các vị chức sắc Đại Thiên Phong (Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thập Nhị Thời Quân, Q. Giáo Tông, Chưởng Pháp, Đầu Sư (Nhật, Nguyệt & Tinh) đã trở về cõi vô vi, thì làm sao phát triển Đạo được như trong Tịch Đạo Thanh Hương trước kia?

Tịch Đạo Thanh Hương đã qua và Đạo Cao Đài đang đi vào Tịch Đạo Đạo Tâm, một điều quan trọng là Tịch Đạo Đạo Tâm không thay thế Tịch Đạo Thanh Hương được, cả hai cùng đi song hành (xin đọc bài viết “Đạo Tâm - Tịch Đạo - Chơn Pháp Đạo Tâm”, của QS TS Nguyễn Thanh Bình, ấn bản năm 2017). Như vậy thì “vai trò và nhiệm vụ thiêng liêng” của Ban Thế Đạo cần phải được suy ngẫm và thấu hiểu qua con đường Tịch Đạo Đạo Tâm hay Đạo Tâm theo Thiên Ý của Đức Chí Tôn và Đức Điều Trì Kim Mẫu.

Đức Chí Tôn dạy là “Thầy đã nói đạo đức cũng như một cái thang vô ngần, bắt cho các con leo đến phẩm vị tối cao, tối trọng ngang bậc phẩm cùng Thầy, hay là Thầy còn hạ mình cho các con cao hơn nữa. (Thánh Ngôn Hiệp Tuyển, Q1, trang 70).

Trước khi khai Đạo, Đức Chí Tôn đã thân nhận các vị đồ đệ đầu tiên (chức sắc Đại Thiên Phong) là Giáo Tông, Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh, Thập Nhị Thời Quân và các vị chức sắc cao cấp Cửu Trùng Đài. Thân đủ Thập Nhị Thời Quân rồi, Đức Chí Tôn mới mở Đạo. Các vị Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh và Thập Nhị Thời Quân (xin coi lại Tổ Chức Hiệp Thiên Đài) là những “đồng tử” mà Đức Chí Tôn chọn đã giúp cho Thầy ban truyền Pháp Chánh Truyền, các Thánh Ngôn, Tân Luật và các Luật Đạo cho nhân loại, thành lập Hội Thánh để phát triển Đạo Thầy đến Thất Úc Niên. Đức Chí Tôn chỉ có lời nói mà không có tiếng nói là vậy.

Hộ Pháp và Thập Nhị Thời Quân không phải quyền tại thế gian này, quyền nơi cửa Đạo Cao Đài này, cũng không phải tại đây nữa. Bần Đạo (Đức Hộ Pháp) nói: đây là quyền Đạo Cao Đài cả Thiêng Liêng Hằng Sống."

Ngày nay, các vị chức sắc Đại Thiên Phong này đã qui hồi cựu vị, về cõi Vô Vi (Thiêng Liêng), như đã dự định từ trước, Đức Chí Tôn ủy quyền cho Hộ Pháp và Giáo Tông thành lập Ban Thế Đạo. Ban Thế Đạo được thành lập do quyền Chí Tôn tại hữu hình (quyền Chí Linh). Ban Thế Đạo Đạo Tâm, gồm phần ĐẠO và phần ĐỜI của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mà Đức Chí Tôn lập nên: phần ĐẠO chính là cơ quan Hiệp Thiên Đài và phần ĐỜI chính là Cửu Trùng Đài..

Thì đúng như là Đức Chí Tôn dạy là *"Thầy còn hạ mình cho các con cao hơn nữa"*. *Thầy đã hạ mình và gián tiếp thành lập Ban Thế Đạo qua Giáo Tông và Hộ Pháp, một "cơ quan tối cần thiết" trong Tịch Đạo Đạo Tâm với đủ hệ thống Lương Đài để các con tu hành, phổ biến và phát triển Đạo Thầy chờ ngày "trở về" với Thầy.*

Trong Tịch Đạo Đạo Tâm (hiện tại) hay Đạo Tâm, Ban Thế Đạo chính là Ban Thế Đạo Đạo Tâm. Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Thanh Hương vẫn còn tồn tại và thuộc Chi Thế Hiệp Thiên Đài. Hay rõ hơn theo Thánh Ý của Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu, Ban Thế Đạo Đạo Tâm bao gồm tổ chức Lương Đài: Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài. Ban Thế Đạo Đạo Tâm là "cái Xương Sống, cái Xương Sườn" của Đạo Cao Đài.

Thánh Ngôn Đức Chí Tôn đã dạy là " Thầy đã nói đạo đức cũng như một cái thang vô ngần, bắt cho các con leo đến phẩm vị tối cao, tối trọng ngang bậc phẩm cùng Thầy, hay là Thầy còn hạ mình cho các con cao hơn nữa. (Thánh Ngôn HiệpTuyển).

Một lời nói với đầy sự "Yêu Thương" của một Đấng Tối Cao, một Người Cha lành lo cho tất cả các con cái. Cái lời nói "huyền diệu" có mấy ai hiểu nổi, có mấy ai hiểu biết cái lời dạy "huyền bí, thiêng liêng" tràn đầy sự ân cần, tình yêu thương này?. Lúc khai Đạo, Đức Chí Tôn lập ra Hội Thánh, Tòa Thánh Tây Ninh, v.v.v.. các vị tiền khai Đại Đạo là các vị Thần, Thánh, Tiên, Phật giáng thế, giúp Đức Chí Tôn khai mở và phát triển Đạo. Các vị này đã thi hành xong nhiệm vụ và đã **trở về** (quay về) "cựu vị" thì làm sao để tiếp tục phát triển Đạo?

Đức Chí Tôn nói *"hay là Thầy còn hạ mình cho các con cao hơn nữa"*. *Quả là vậy, Đức Chí Tôn đã hạ mình, lập Ban Thế Đạo để cho con cái Thầy lo lập công, bồi Đức, tu thân theo con đường Âm Dương Hòa Hiệp, Thiên Nhân Hiệp Nhất, Thế Đạo Thiên Đạo để "trở về" cùng Thầy.*

V. Chức Sắc Hữu Hình trong Ban Thế Đạo Đạo Tâm Cao Đài:

Đạo Cao Đài được chính thức khai mở vào năm Bính Dần (1926) với những thủ tục thông thường của một đoàn thể xã hội như là:

- Tuyên ngôn Khai Đạo (7-10-Bính Dần. 1926)
- Lễ ra mắt gọi là Lễ Khai Đạo (15-10-BD. 1926)
- Ban hành Bản Hiến Pháp thiêng liêng của Đạo gọi là Pháp Chánh Truyền (Luật Thiên Điều tại Thế) và bộ luật của tôn giáo mới gọi là Tân Luật và các Đạo Luật. Đó là những yếu tố cần thiết phải có để thành hình Hội Thánh là cơ quan quyền lực tổ chức và điều hành sinh hoạt tín ngưỡng của toàn tín đồ Cao Đài theo triết lý đã chọn.

Đây là con đường lập quyền Đạo để nương nhờ quyền hành ấy mà làm phương tiện phổ độ chúng sanh. *Các phẩm tước hữu hình trong Hội Thánh chỉ là những nghi thức đối phẩm với các Đấng Thiêng Liêng trong thế giới vô hình, nó đòi hỏi người thọ nhận phải làm tròn thiên chức của mình, khi chết linh hồn mới xứng đáng được gọi là Thần, Thánh, Tiên, Phật.* Vì vậy phẩm tước hữu hình chỉ là giả tạm và trạng thái sống thực của Chơn Thần có tinh tấn hay không mới là yếu tố quyết định giá trị của hai tiếng đối phẩm. Con đường đó là Cứu Trùng Đài, con đường của Đại Đạo lấy quyền hành, phẩm tước hữu hình làm phương tiện hành đạo. Phẩm tước ấy phải do công nghiệp hành đạo và đức hạnh mới có được, khi chết chơn thần rời khỏi xác thân “**trở về**” cùng Đức Chí Tôn. Con đường này bao gồm cả những chức sắc cấp dưới của Hiệp Thiên Đài mà sở hành của họ cũng lấy quyền Đạo làm phương tiện lập công.

Tân Luật là do theo Thánh Giáo mà lập thành (do nhân sanh), mọi sự hành trình của Chức Sắc, Chức việc và Đạo Hữu nam nữ đều tuân y theo Tân Luật mà thi hành phận sự. Bởi Tân Luật là thế cho Thiên Điều, hễ phạm Tân Luật thì tức nhiên là phạm Thiên Điều ắt phải chịu tội lỗi do Thập Hình của Đức Lý Giáo Tông trừng trị.

Pháp Chánh Truyền dạy: *“Pháp luật Tam giáo tuy phân biệt nhau, song trước mặt Thầy vẫn coi như một”*. Vì coi như một, nên Thầy mới đến cho nhân loại lập Tân Luật thế nào cho phù hợp với nhơn trí hợp tánh với nhơn tâm, chung chịu một Đạo Luật, có phương hành Đạo, chẳng nghịch với Thiên Điều, đặng lập vị mình dễ dàng mới toàn câu phổ độ.

Đức Chí Tôn phán dạy: *“Thầy đã muốn cho hoàn toàn phải cần có Luật mà hễ có Luật thì cần phải do theo đó mà hành đạo, mới khỏi điều sơ thất đặng”*. Vì thế, Pháp Luật Đạo là khuôn vàng thước ngọc, là la bàn chỉ hướng, giúp chúng ta, những môn đệ của Đạo Cao-Đài, nương tựa vào đó để khỏi phải lầm đường lạc lối, nhất là trong giai đoạn mà các khảo đảo cứ dồn dập phô diễn ra như hiện nay, khi mà những thế lực tà thần, đã, đang và sẽ, không ngừng, một cách có hệ thống, từng bước mưu toan canh cải **Luật Pháp Chơn Truyền** của mỗi Đạo Trời đã dày công gây dựng cho toàn nhân loại được

hưởng nhờ, để nương theo đó mà vượt lối sông mê trở về cùng Đức Chí Tôn và Đức Diêu Trì Kim Mẫu (**Thầy Mẹ**).

Sự hiểu biết và tuân thủ Luật Pháp Chơn Truyền của Đạo trong hoàn cảnh bi thảm hiện nay, hơn lúc nào hết, rất ư là hệ trọng, cần thiết, chẳng những giúp giữ vững bước đường theo lẽ chánh tu hành của mỗi đạo hữu, nói riêng, mà còn đảm bảo sự trường tồn, hưng thịnh của cơ Đạo kéo dài Thất Ưc Niên, nói chung, theo như lời khẳng định của **Đức Chưởng Đạo Nguyệt Tâm**: “*Các Luật Pháp của Chí Tôn (Pháp Chánh Truyền, v.v.v.) đã đào tạo đều hữu ích cho cơ quan hành động cho Chánh Giáo của Người. Một cái dẫu bỏ ra cũng chẳng đáng. Hễ tùng thì Đạo thành, còn nghịch thì Đạo diệt. Cả thầy Hội Thánh chưa ai đáng quyền ra khỏi luật...*”.

Đời phải tùy Đạo mới còn, mà Đạo cũng phải tùy đời mới vững, Tân Luật ngày nay Thầy đã đến dạy chúng ta lập thành, trong thời gian tới nữa đây, nó sẽ phải thay đổi cho phù hợp với nhơn trí Đạo đời tương đắc mà điu dắt cả nhơn sanh đời đời kiếp kiếp.

Trong Tịch Đạo Thanh Hương, Ban Thế Đạo thuộc Chi Thế Hiệp Thiên Đài. Trong Tịch Đạo Đạo Tâm hay Đạo Tâm, Ban Thế Đạo là “*một tổ chức tối cần thiết, cái trụ cột, cái xương sống, xương sườn*” của Đạo Cao Đài để tuyển chọn nhân tài, xây dựng các cơ cấu Đạo và phát triển Đạo. Đây là Ban Thế Đạo Đạo Tâm. Ban Thế Đạo Đạo Tâm gồm phần ĐẠO và phần ĐỜI của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mà Đức Chí Tôn lập nên. Phần ĐẠO chính là cơ quan Hiệp Thiên Đài gồm ba chi: Pháp, Đạo và Thế và phần ĐỜI chính là Cửu Trùng Đài (cơ quan Hành Chánh Đạo). Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm (Ban Thế Đạo Đạo Tâm) thiên về phần Đạo để phổ truyền và phát triển nền Đại Đạo của Đức Chí Tôn đến Thất Ưc Niên.

1. Chức sắc Hữu Hình phẩm từ Địa Thánh đến Thiên Thánh (Bát Quái Đài)

a. Cửu Phẩm Thần Tiên (Bát Quái Đài)

Trong cửa Đạo Cao Đài, người tín đồ nào cũng nghe đến bốn chữ “Cửu Phẩm Thần Tiên”. Đó là chín (9) phẩm bậc trên cõi Thiên Đình, từ bực Thần, qua bực Thánh và đến bực Tiên. Cửu Phẩm Thần Tiên ở nơi Bát Quái Đài, vâng lệnh Đức Chí Tôn cai quản và điều hành sự vận chuyển và tiến hóa trong khắp Càn Khôn Vũ Trụ và Vạn Vật. Trong Đạo Cao Đài, Đức Chí Tôn cũng đã tổ chức ở Cửu Trùng Đài chín (9) phẩm bậc tương tự từ Tín đồ đến phẩm bậc Giáo Tông, để đối phẩm với Cửu Phẩm Thần Tiên nơi Thiên Đình, lý do dễ hiểu là tất cả quý vị Chức Sắc, cũng như các Thần, Thánh, Tiên, Phật đều do Đức Chí Tôn tạo thánh từ cái Đại Linh Quang của Thầy. Đọc qua các Thánh Giáo của Đức Chí Tôn và các Đấng Thiêng Liêng, chúng ta chỉ nghe đến danh từ Cửu Phẩm Thần

Tiên, nhưng chúng ta không được chỉ dẫn hay được tiết lộ đến nhiệm vụ và trách nhiệm của quý vị Thần, Thánh, Tiên này ở Thiên Đình (Bạch Ngọc Kinh).

b. Hệ Thống Dionysius

Sưu tầm các tài liệu về các huyền thoại cổ tích Hy Lạp, Ai Cập, nói về các Thiên Thần và rất ngạc nhiên được biết là vào *tiền bán Thế Kỷ Thứ VI*, một nhà triết học và thần học có tên là *Dionysius the Areopagite* đã viết một quyển sách đưa ra giả thuyết về “các cấp bậc trên Thiên Đình” (the Celestial Hierarchy), cho biết là trên Thiên Đình các vị Thiên Thần cũng được chia ra làm 9 phẩm trật, trong 3 hệ thống cấp bậc, với nhiệm vụ thi hành các lệnh của Thượng Đế trong việc điều hành Càn Khôn Vũ Trụ rất là trùng hợp này với những bài Thánh Giáo của Đạo Cao Đài. Nhà *triết học Dionysius* đã giải thích rõ ràng nhiệm vụ của mỗi vị Thần, Thánh, Tiên (gọi chung là “Angels” hay Thiên Thần), cũng như đặt tên riêng cho từng phẩm trật một (xin đọc chi tiết trong bài viết “Cấp Bậc Hệ Thống Dionysius, Bát Quái Đài, Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng và các Cơ Quan Đặc Biệt”, QS TS Nguyễn Thanh Bình, KCV sắp phát hành).

Theo quan niệm và sự phân tách của Dionysius thì Thượng Đế có nhiều Thiên Thần phụ giúp để điều hành vũ trụ, được gọi là Triều Đình của Thượng Đế. Các Thiên Thần này nằm trong 9 phẩm vị, được chia ra thành 3 cấp bậc (theo thứ tự gần Thượng Đế nhất) hay Tam Thừa Cửu Phẩm.

2. Cấp Bậc Hệ Thống Dionysius, Bát Quái Đài và Cửu Trùng Đài

a. Hệ Thống Dionysius:

Cấp 1 gồm 3 phẩm vị có tên là : **Seraphim, Throne và Cherubim.**

Cấp 2 gồm 3 phẩm vị có tên là : **Dominion, Power và Virtue.**

Cấp 3 gồm 3 phẩm vị có tên là : **Principality, Angel và Archangel.**

b. Bát Quái Đài:

Đạo Cao Đài, **Bát Quái Đài**, có Cửu Phẩm Thần Tiên, tức là 9 phẩm, và cũng được chia ra thành 3 cấp bậc, gọi là Thần, Thánh, Tiên, như sau :

Cấp 1 gọi là phẩm Tiên, có 3 phẩm : **Thiên Tiên (Phật Vị), Nhơn Tiên và Địa Tiên.**

Cấp 2 gọi là phẩm Thánh, có 3 phẩm : **Thiên Thánh, Nhơn Thánh và Địa Thánh.**

Cấp 3 gọi là phẩm Thần, có 3 phẩm : **Thiên Thần, Nhơn Thần và Địa Thần.**

c. Cửu Trùng Đài:

Đối chiếu với các phẩm trật của **Cửu Trùng Đài**, chúng ta thấy :

Cấp 1 gồm có: quý Chức Sắc Thiên Phong: **Giáo Tông, Chương Pháp và Đầu Sư**.
 Cấp 2 gồm có: quý Chức Sắc Thiên Phong: **Chánh Phối Sư, Phối Sư, Giáo Sư và Giáo Hữu**.

Cấp 3 gồm có: **Lễ Sanh, Chức Việc (Chánh Trị Sự, Phó Trị Sự và Thông Sự), và Tín Đồ**.

So sánh cấp Bậc Hệ Thống Dionysius, Bát Quái Đài và Cửu Trùng Đài được tóm tắt trong Bảng Tóm Lược I sau đây:

CẤP BẬC	HỆ THỐNG DIONYSIUS	BÁT QUÁI ĐÀI	CỬU TRÙNG ĐÀI
Cấp 1	Seraphim	Thiên Tiên (Phật vị)	Giáo Tông
(Vô Vi)	Throne	Nhơn Tiên	Chương Pháp
	Cherubim	Địa Tiên	Đầu Sư
Cấp 2	Dominion	Thiên Thánh	Chánh Phối Sư/ Phối Sư
(Hữu Hình)	Power	Nhơn Thánh	Giáo Sư
	Virtue	Địa Thánh	Giáo Hữu
Cấp 3	Principality	Thiên Thần	Lễ Sanh
(Hữu Hình)	Angel	Nhơn Thần	CTS, PTS, TS
	Archangel	Địa Thần	Tín Đồ

Bảng Tóm Lược I: Cấp Bậc Hệ Thống Dionysius, Bát Quái Đài Và Cửu Trùng Đài

Cửu Trùng Đài là một con đường dài đi từ Hiệp Thiên Đài đến Bát Quái Đài trong Linh Tiêu Điện. Con đường này có chín (9) tầng cấp bậc, ứng với Cửu Phẩm Thần Tiên. Chư anh linh đạt phẩm chánh vị trong Cửu Phẩm Thần Tiên sẽ sắp xếp trật tự từ Đệ Nhất Phẩm ở bậc thấp nhất từ ngay cạnh Hiệp Thiên Đài tiến dần lên từng bậc cho đến bậc cao nhất là Đệ Cửu Phẩm ngay cạnh Bát Quái Đài. Cửu Phẩm Thần Tiên là chín (9) phẩm vị từ Thần đến Thánh rồi đến Tiên, như đã ghi trong **Bảng Tóm Lược I** bên trên:

Phẩm Thần: Địa Thần - Nhơn Thần - Thiên Thần

Phẩm Thánh: Địa Thánh - Nhơn Thánh - Thiên Thánh

Phẩm Tiên: Địa Tiên - Nhơn Tiên - Thiên Tiên (Phật Vị)

Theo Pháp Chánh Truyền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ:

- Đạo hữu giữ tròn Minh Thệ và Tân Luật thì được đối phẩm Địa Thần.
- Chánh Trị Sự, Phó Trị Sự, Thông Sự, làm tròn phận sự thì được đối phẩm Nhơn Thần.
- Lễ Sanh thì được đối phẩm Thiên Thần.
- Giáo Hữu thì được đối phẩm Địa Thánh, etc. . . (xin xem **Bảng Tóm Lược I** bên trên).

Lễ Sanh là cấp bậc cao nhất trong phẩm “Thần”, ngang hàng với phẩm vị Thiên Thần trong Bát Quái Đài. Trên Lễ Sanh là cấp bậc Giáo Hữu thì được đôi phẩm Địa Thánh. Giáo Hữu là Chức Sắc Hữu Hình Cửu Trùng Đài (*cấp bậc thấp nhất trong hàng chức sắc hữu hình từ Giáo Hữu đến Chánh Phối Sư trong Cửu Trùng Đài*).

d. Lập Phẩm Chức Trong Hiệp Thiên Đài

Năm 1935, có nhiều vị Đạo hữu dày công cùng Đạo được đem vào Sở Cầu Phong dâng lên Đức Lý Giáo Tông. Ngài phê: “để Hiệp Thiên Đài định vị”. Do đó, Đức Hộ Pháp cầu hỏi Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn. Đêm 16.2.Ất Hợi (20.3.1935), Đức Nguyệt Tâm Chơn Nhơn giảng cơ góp ý cùng Đức Hộ Pháp, mở rộng trường công quả, lập ra bảy (7) phẩm Chức sắc dưới Thập Nhị Thời Quân, để giúp cho chư vị Thời Quân hành quyền Tư Pháp của Hiệp Thiên Đài.

Bảy (7) phẩm Chức sắc (từ cao xuống thấp) đó là:

- 1- Tiếp Dẫn Đạo Nhơn
- 2- Chương Ấn
- 3- Cải Trang
- 4- Giám Đạo
- 5- Thừa Sứ
- 6- Truyền Trang
- 7- Sĩ Tải (chưa là chức sắc)

Chức phẩm từ Truyền Trang đến Tiếp Dẫn Đạo Nhơn là chức sắc hữu hình Hiệp Thiên Đài.

e. Lập Phẩm Chức Trong Hội Thánh Phước Thiện

Theo Đạo Nghị Định số 48/PT lập ngày 19 tháng 10 năm Mậu Dần (tức 10 tháng 12 năm 1938), Cơ quan Phước Thiện được thành lập để lo về việc xã hội, cứu khổ, là một trong 4 cơ quan của Đạo Cao Đài, trực thuộc Hiệp Thiên Đài. Nhân sự Hội Thánh Phước Thiện gồm 12 phẩm từ dưới lên như sau:

1- Minh Đức	2- Tân Dân	3- Thính Thiện	4- Hành Thiện
5- Giáo Thiện	6- Chí Thiện	7- Đạo Nhơn	8- Chơn Nhơn
9- Hiền Nhơn	10- Thánh Nhơn	11- Tiên Tử	12- Phật tử.

Các phẩm cấp này chia làm 2 bậc:

- Bực từ Minh Đức tới Chơn Nhơn thì ở trong Cơ quan Phước Thiện, lo về phước thiện, cứu khổ
- Bực từ Hiền Nhơn trở lên thì qua Hiệp Thiên Đài để bảo tồn chơn pháp.
- **Bực từ Chí Thiện tới Thánh Nhơn là chức sắc hữu hình Phước Thiện**

f. Lập Phẩm Chức Trong Bộ Nhạc

Thánh Lệnh Số 25 của Đức Hộ Pháp về các phẩm Chức Bộ Nhạc, Tòa Thánh Tây Ninh, ngày mồng 9 tháng 11 Bính Tý (22 Décembre 1936), Hộ Pháp Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng. Trong Bộ Nhạc của Tòa Thánh Tây Ninh có 9 phẩm ân phong như sau này :

1- Nhạc Sĩ	2- Bếp Nhạc	3- Cai Nhạc	4- Đội Nhạc
5- Quản Nhạc	6- Lãnh Nhạc	7- Đề Nhạc	8- Đốc Nhạc
9- Nhạc Sư.	(10- Tiếp Lễ Nhạc Quân thêm sau này)		

Đội Nhạc đến Nhạc Sư (và Tiếp Lễ Nhạc Quân) là các chức sắc hữu hình Bộ Nhạc.

Chín phẩm trong Bộ Nhạc đối với 9 phẩm của HTĐ hay các phẩm khác của CTĐ và Phước Thiện được tóm tắt trong **Bảng Tóm Lược II** sau đây:

BỘ NHẠC	HIỆP THIÊN ĐÀI	CỬU TRÙNG ĐÀI	PHƯỚC THIỆN
Nhạc Sĩ	Luật Sư	Chánh Trị Sư	Hành Thiện
Bếp Nhạc Cai Nhạc	Sĩ Tải	Lễ Sanh	Giáo Thiện
Đội Nhạc Quản Nhạc Lãnh Nhạc	Truyền Trạng Thừa Sư	Giáo Hữu	Chí Thiện
Đề Nhạc Đốc Nhạc Nhạc Sư	Giám Đạo Cải Trạng	Giáo Sư	Đạo Nhơn Chơn Nhơn
Tiếp Lễ Nhạc Quân	Chương Ấn Tiếp Dẫn Đạo Nhơn	Phối Sư Chánh Phối Sư	Hiền Nhơn Thánh Nhơn
	Thập Nhị Thời Quân	Đầu Sư	Tiên Tử

Bảng Tóm Lược II: Chín (9) phẩm trong Bộ Nhạc đối với 9 phẩm của Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Phước Thiện

g. Lập Phẩm Vị Trong Cơ Quan Công Thọ

Thánh Linh Số 231 của Đức Hộ Pháp Chương Quản Nhị Hữu Hình Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng, lập tại Tòa Thánh, ngày 9 tháng 7 Canh Dần (22-Août-1950) thành lập Cơ Quan Công Thọ trong châu vi Tòa Thánh những danh từ và trách vụ như dưới đây:

- Tá Lý coi về một Sở.
- Phó Tổng Giám làm đầu một hay nhiều Sở, dưới quyền Tổng Giám.
- Tổng Giám kiểm soát toàn thể các Cơ Sở.

Những chức vụ kể trên đối phẩm như sau đây:

- Tá Lý đối phẩm Chánh Trị Sự hay Hành Thiện.
- Phó Tổng Giám đối phẩm Lễ Sanh.
- *Tổng Giám đối phẩm Giáo Hữu.*

Tổng Giám thì được Hội Thánh đem ra Quyền Vạn Linh công nhận vào hàng Giáo Sư sau khi đầy đủ công nghiệp.

Phân đối phẩm của Cơ Quan Công Thọ được tóm lược trong **Bảng Tóm Lược III** bên trên.

Theo Thánh Ý của Đức Chí Tôn là muốn cho tất cả nhơn loại được siêu thoát, điều này Đức Hộ Pháp đã dẫn giải rằng : " Xưa kia con người đi tìm Đạo, còn hôm nay trái lại Đạo lại đến tìm người. Ôi !nếu ta tưởng tượng cái ân hậu vô biên của Đức Chí Tôn đã thi thố, thì chúng ta đã hạnh phúc không có ngôn ngữ nào mà tả đặng... " (Lời thuyết đạo của Đức Hộ Pháp ngày 15 tháng 8 Nhâm Thìn, 1952 tại Cửu Long Đài đền thờ Phật Mẫu).

Như đã ghi bên trên, trong Đại Thừa Chơn Giáo, Đức Chí Tôn có dạy: "Tam Thừa Cửu Phẩm cũng do nơi quy luật Tam Giáo mà Thầy chế đổi làm một con đường tắt để đưa các con về cựu vị." Tam thừa bao gồm Hạ thừa (Cấp 1), Trung thừa (Cấp 2), Thượng thừa (Cấp 3). Mỗi thừa lại có ba phẩm: thượng, trung, hạ. Đó là những bước tu hành đưa "một con người phạm phu trần tục trở nên thánh hiền, Tiên Phật. Những nấc thang liên tục không thể rời bỏ được. Như vậy mới đúng với Đạo hay Đại Đạo." Tam thừa tương ứng với hai lĩnh vực của sự tu hành là Thiên Đạo và Thế Đạo. Với Thế Đạo, con người qua cuộc sống của mình sẽ góp công với cuộc đời xây dựng lại sự an lành, tiến bộ từ trong gia đình, đến dân tộc, nhân loại. Sau đó, con người sẽ bước lên Thiên Đạo đại thừa.

Thiên Đạo và Thế Đạo là hai lãnh vực mà người tu bình thường sẽ lần lượt tu học. Từ Thế Đạo bước lên Thiên Đạo là một bước ngoặt của người đã phát tâm giác ngộ muốn tu luyện để trở về Bản Nguyên (Phản Bồn Hoàn Nguyên). Tuy nhiên, nếu có hoàn cảnh

thuận tiện và nếu muốn đi nhanh hơn nữa (hoặc đi tắt), thì tốt hơn, nên thực hành ở cả hai mặt đời đạo, gọi là phước huệ song tu. Với cách này, người tu có thể đạt được điều gọi là tu nhứt kiếp, ngộ nhứt thời.

Tâm thân ý của ta khi bước vào Thiên Đạo rồi thì không còn của riêng ta và gia đình ta nữa mà là Thiên Tâm, Thiên Thân, và Thiên Ý. Ta hoàn toàn không còn lệ thuộc từ tâm hồn lẫn thể xác. Phải nhớ kỹ điều đó. Ta cần phải chuyển thể tính cho phù hợp với vai trò, trọng trách, và nhiệm vụ của ta.

3. Chức Sắc Hữu Hình trong Ban Thế Đạo Đạo Tâm

a. Tổ Chức Bát Quái Đài (phần Vô Vi):

Bát Quái Đài là các Phẩm Thần, Thánh và Tiên từ Địa Thần đến Thiên Tiên (tóm tắt bên trên)

b. Tổ Chức Hiệp Thiên Đài:

Như ghi bên trên, Hiệp Thiên Đài gồm có 3 chi: Pháp, Đạo và Thế và Hội Đồng Bảo Quân và Bộ Nhạc (xin xem tóm lược bên trên):

- **Chi Pháp:** chức sắc hữu hình Hiệp Thiên đài từ Truyền Trạng đến Tiếp Dẫn Đạo Nhơn
- **Chi Đạo:** chức sắc hữu hình Phước Thiện từ Chí Thiện đến Thánh Nhơn
- **Chi Thế:** chức sắc hữu hình Hiền Tài* đến Phu Tử (là BTĐ trong Tịch Đạo Thanh Hương).
- **Cơ Quan Đặc Biệt:** Hội Đồng Bảo Quân gồm Thập Nhị Bảo Quân**, Hộ Đoàn Pháp Quân***, Hữu Phan Quân và Tả Phan Quân.

Các vị Bảo Quân trong Thập Nhị Bảo Quân làm phụ tá cho các vị Thời Quân trong Thập Nhị Thời Quân, Hiệp Thiên Đài. Thập Nhị Bảo Quân gồm:

Hội Đồng Bảo Quân gồm 12 chức phẩm do cơ bút phong và được Hội Thánh ban hành đạo lệnh đối phẩm với Phối Sư bên Cửu Trùng Đài:

- Bảo Sanh Quân: coi việc cứu tế, từ thiện, tương tế
- Bảo Cô Quân: bảo vệ người cô thế, cô nhi, quả phụ, tàn tật
- Bảo Văn Pháp Quân: coi về văn hoá nghệ thuật
- Bảo Học Quân: coi về học thuật
- Bảo Y Quân: coi về y tế xã hội
- Bảo Huyền Linh Quân : hướng dẫn thiển định tu chơn

- Bảo Thiên Văn Quân: coi về vũ trụ học, lịch đạo (còn gọi là Bảo Tinh Quân)
- Bảo Địa Lý Quân: coi về phong thủy, địa chất
- Bảo Sĩ Quân: coi về kê sĩ, trí thức, nhân sĩ
- Bảo Nông Quân: coi về nông nghiệp
- Bảo Công Quân: coi về hoạt động công ích, kỹ thuật, khoa học
- Bảo Thương Quân: coi về kinh tế, xã hội

c. Tổ Chức Cửu Trùng Đài:

Gồm có các vị chức sắc: **Chánh Phối Sư, Phối Sư, Giáo Sư và Giáo Hữu.**

Đối phẩm của các chức sắc “Thế Đạo” Hữu Hình trong Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài, Cơ Quan Đặc Biệt và Bát Quái Đài (phẩm từ Địa Thánh đến Thiên Thánh) của tổ chức Cao Đài Đạo Tâm (Hải Ngoại), Tòa Thánh Tây Ninh được tóm tắt trong **Bảng Tóm Lược III** bên dưới:

Bát Quái Đài	Cửu Trùng Đài	Hiệp Thiên Đài			
Đối Phẩm	Cửu Trùng Đài	Chi Pháp	Chi Đạo	Chi Thế	Cơ Quan Đặc Biệt
Thiên Thánh	Chánh Phối Sư Phối Sư	Tiếp Dẫn Đạo Nhơn Chưởng Ấn	Thánh Nhơn Hiền Nhơn	Phu Tử	Thập Nhị Bảo Quân**
Nhơn Thánh	Giáo Sư	Cải Trạng Giám Đạo	Chơn Nhơn Đạo Nhơn	Đại Phu	Hộ Đoàn PQ*** Hữu Phan Q Tả Phan Quân
Địa Thánh	Giáo Hữu	Thừa Sứ Truyền Trạng	Chí Thiện	Quốc Sĩ	Tổng Giám
Thiên Thần	Lễ Sanh	Sĩ Tải	Giáo Thiện	Hiền Tài*	Phó T. Giám
Nhơn Thần	Chánh Trị Sự Phó Trị Sự Thông Sự	Luật Sự	Hành Thiện Thính Thiện		Tá Lý Đầu Phòng Văn
Địa Thần	Đạo Hữu		Tân Dân Minh Đức		Thơ Ký

Bảng Tóm Lược III: Đối phẩm của chức sắc “Thế Đạo” trong tổ chức Ban Thế Đạo Đạo Tâm (Cao Đài Hải Ngoại), Tòa Thánh Tây Ninh

Ghi chú:

- a. *Hiền Tài chưa là chức sắc trong Ban Thế Đạo (đối phẩm trên Lễ Sanh và dưới Giáo Hữu), tuy nhiên khi nhận lãnh vai trò và trách nhiệm trong Hành Chánh Đạo hoặc trong Hiệp Thiên Đài thì coi như “thi hành nhiệm vụ Đạo”, được xem như là chức sắc Ban Thế Đạo.
- b. Bản tóm lược dưới đây là phần đối phẩm của các chức sắc “Thế Đạo” trong Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài trong tổ chức Đạo Cao Đài Đạo Tâm (Hải Ngoại), Tòa Thánh Tây Ninh.
- c. **Thập Nhị Bảo Quân: xin đọc thêm bài viết “Hàn Lâm Viện Cao Đài và Hội Đồng Bảo Quân”, QS TS Nguyễn Thanh Bình.
- d. ***Hộ Đoàn PQ (Pháp Quân), Hữu Phan Q (Quân) và Tả Phan Quân.
- e. Chức sắc trong “Bộ Nhạc” không có ghi trong **Bảng Tóm Lược III** bên trên. Tuy nhiên đối phẩm với các phẩm trong Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Bát Quái Đài đã trình bày trong **Bảng Tóm Lược II**.

VI. Vai Trò Ban Thế Đạo Trong Tích Đạo Đạo Tâm (Ban Thế Đạo Đạo Tâm)

Phần vai trò của Ban Thế Đạo Trong Tích Đạo Đạo Tâm (hay Ban Thế Đạo Đạo Tâm) *không có bàn chi tiết trong bài viết này*, tuy nhiên, chúng ta phải hiểu một cách tổng quát là:

1. Ban Thế Đạo Đạo Tâm (hiện tại) chính là Đạo Cao Đài ở hải ngoại gồm Cao Đài Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh do Đức Chí Tôn lập năm 1965 qua Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp, hoạt động **tuyệt đối tuân theo** Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và các luật Đạo với hệ thống Lương Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng Đài.
2. Chức sắc hữu hình Ban Thế Đạo Đạo Tâm bao gồm các chức sắc trong Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài, Phước Thiện, Các Cơ Quan Khác như Thập Nhị Bảo Quân, Bộ Nhạc, Cơ Quan Công Thợ tương đương với các thiên phẩm từ Địa Thánh đến Thiên Tiên trong Bát Quái Đài.
3. Khảo Cứu Vụ Cao Đài: tham dự và thuyết trình các vấn đề khảo cứu tại Hội Nghị Tôn Giáo Thế Giới, hoạt động với các Tôn Giáo khác. Giải thích, suất bản sách, tài liệu về Triết Lý Thần Học. Khảo Cứu Vụ sẽ là cơ quan hợp tác với các viện nghiên cứu Thần Học của các tôn giáo.

4. Viện Đại Học Cao Đài: cấp bằng cấp đại học, cao học và Tiến Sĩ Thần Học. Bằng Tiến Sĩ Thần Học Danh Dự (luận án) cấp cho các học giả thông hiểu Triết Lý Cao Đài. Đây là Viện Đại Học Bí Pháp (bao gồm cả Thê Pháp), Thiên Thơ, Thánh Ngôn của Đạo và thần học các tôn giáo. Viện Đại Học Cao Đài (và Khảo Cứu Vụ) sẽ là cơ quan hợp tác với các tổ chức, viện nghiên cứu Thần Học của các tôn giáo và các trường Đại Học. Tùy theo sự phát triển và nhu cầu, Viện Đại Học Cao Đài sẽ có các phân khoa khác.

5. Cơ Quan Truyền Giáo: tổ chức và dạy căn bản Giáo Lý Đạo Cao Đài (song ngữ Việt Anh).

6. Thành lập cơ sở Phước Thiện, tìm cơ hội để hoạt động chung với các cơ sở từ thiện khác.

7. Mở mang các “cơ sở Đạo” tại Hoa Kỳ và các nơi khác trên thế giới, liên lạc với tìn đồ, lập thêm các Hương Đạo, Tộc Đạo, Châu Đạo mới, vv... để phát triển Đạo đến Thất Úc Niên trên đường dẫn đến Tôn Giáo Đại Đồng.

8. Duy trì và phát triển Bản Tin Ban Thê Đạo và Tập San Thê Đạo: nhân sự, bài viết, tài chánh để tiếp tục hoạt động mạnh hơn, hữu hiệu hơn.

9. Ban Thê Đạo Đạo Tâm cần có một Hội Đồng Lãnh Đạo (Hội Đồng Cố Vấn) hoạt động hữu hiệu hơn, trong đó các vị lãnh đạo phải có ít nhất bằng Cao Học (Master) hay cao hơn (Tiến Sĩ, doctoral degrees). Ban Thê Đạo Đạo Tâm tiếp tục tuyển chọn nhân tài để hoạt động phát triển Đạo trong thế hệ chuyển tiếp.

10. Và nhiều nữa ... (chi tiết sẽ được trình bày trong bài viết khác).

Đạo Cao Đài thờ Thiên Nhân hồng mong muốn người tín đồ tu luyện thành công Tam Bửu (Tinh Khí Thần) Hiệp Nhất để thần lực của con người mở ra “con mắt thứ ba” gọi là Huệ Nhãn, sẽ thấy được màu sắc, ánh sáng trong thế giới của cõi vô hình. Đó là các cấp tu của người Đạo Cao Đài, khi sinh ra có “Nhục Nhãn”, nhờ tu luyện giác ngộ đạo sẽ có “Huệ Nhãn”, rồi tiến tới có “Thiên Nhãn” được thấy thông suốt vũ trụ (trong Viện Đại Học Bí Pháp).

Chỉ những ai chịu vứt bỏ lòng tham luyện sân si mê mụi, quyết tâm giữ lòng trong sạch và tu trì mới mong có được Huệ Nhãn. Chính phần lớn các vị Thiên Sư Tây Tạng, những người ẩn cư nơi vùng núi cao tuyết giá hay trong các Đạo Viện thâm nghiêm là có thể có năng lượng "thượng thừa" ấy mà thôi. Tuy nhiên, theo các vị Thiên Sư thì không phải tất cả các vị chân tu Tây Tạng đều có Thần Nhãn hay Huệ Nhãn như ta tưởng, vì muốn có được Thần Nhãn thì ngoài hội đủ các điểm cần yếu như đã nói trên, còn phải có Thần lực đặc biệt kết hợp với các pháp môn tu luyện cao siêu mới được (trong “con đường thứ ba”

Tu Chơn của Đạo Cao Đài, các vị tu chơn này cần phải thông đạt được Tam Công, các Bí Pháp, Thiên Nhân Hiệp Nhất, Tam Công, , .v.v.).

VII. Thay Lời Kết

Ban Thế Đạo (Hải Ngoại) là tổ chức duy nhất của Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh hiện nay còn tồn tại tại cõi Hữu Hình (thuộc Chi Thế Hiệp Thiên Đài) đã và đang hoạt động tại hải ngoại, tiếp tục vai trò sứ mạng mà Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông đã ủy nhiệm khi thành lập Ban Thế Đạo năm 1965.

Ban Thế Đạo được thành lập bởi Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông. Cộng hai Quyền Giáo Tông và Hộ Pháp là Quyền Chí Tôn tại Thế, hay Quyền Chí Linh (Bí Pháp Đại Đạo). *Như vậy thế theo Thiên Ý thì Ban Thế Đạo được gián tiếp thành lập bởi Đức Chí Tôn (1965)*. Đây cũng là một “Bí Pháp huyền diệu” trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Mười năm sau (1975), bao nhiêu thay đổi đã xảy ra tại Tòa Thánh Tây Ninh, nhưng trong 10 năm này (1965-1975), đã có một số đông nhân tài, trên 700 vị, đã gia nhập Ban Thế Đạo (từ Khóa I đến V). Sau năm 1975, một số chức sắc Ban Thế Đạo định cư ở hải ngoại và tiếp tục hoạt động phát triển Đạo.

Ngày 5 tháng 7 năm 1978 (nhằm ngày ngày 11-6 Mậu Ngọ), Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa (Chi Đạo), Quyền Chương Quản Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh, ban Thánh Lịnh thông báo là Đạo Cao Đài đi vào Tịch Đạo Đạo Tâm.

Trong Tịch Đạo Thanh Hương, Ban Thế Đạo thuộc Chi Thế Hiệp Thiên Đài. Trong Tịch Đạo Đạo Tâm (hiện tại) hay Đạo Tâm, Ban Thế Đạo (chữ Đạo ở đây trong Tịch Đạo Đạo Tâm), là một **“tổ chức tối cần thiết, cái trụ cột, cái xương sườn, sừng sống” của Đạo Cao Đài** để tuyển chọn nhân tài theo tinh thần “chiêu hiền đãi sĩ”, xây dựng các cơ cấu để phát triển Đạo: đây là **Ban Thế Đạo Đạo Tâm** (Đạo Cao Đài ở hải ngoại gồm Cao Đài Hải Ngoại, Tòa Thánh Tây Ninh). Như nghi bên trên, Tịch Đạo Đạo Tâm kế thừa chớ không thay thế hay lật đổ Tịch Đạo Thanh Hương. Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Thanh Hương vẫn còn tồn tại và đi song hành (theo) với Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Đạo Tâm nhưng hoạt động của Ban Thế Đạo Đạo Tâm thiên về Phần Đạo và giúp vào sự phát triển của Đạo Cao Đài, một Tôn Giáo Đại Đồng trong Thất Úc Niên.

Ban Thế Đạo không phải chỉ thuộc về chi Thế Hiệp Thiên Đài (như trong Tịch Đạo Thanh Hương), mà **Ban Thế Đạo Đạo Tâm chính là Đạo Cao Đài, với hệ thống Lương Đài, đã được Đức Chí Tôn và Đức Diêu Trí Kim Mẫu ngầm chỉ dạy. Ban Thế Đạo Đạo Tâm bao gồm phần ĐẠO và phần ĐỜI của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mà Đức Chí Tôn gián tiếp thành lập qua Giáo Tông và Hộ Pháp. Như Đức Phật Mẫu dạy "ĐẠO chia ra ba chi: Pháp, Đạo, Thế. Điều này thì rõ ràng chữ ĐẠO phân Hồn, Vô Vi) trong**

Ban Thế ĐẠO trong Tịch Đạo Đạo Tâm chia làm 3 chi rõ ràng: Chi Pháp, Chi Thế và Chi Đạo chính là Hiệp Thiên Đài; còn chữ THẾ (ĐỒI) trong Ban THẾĐạo là phần ĐỒI chính là Cửu Trùng Đài (cơ quan Hành Chánh Đạo).

Trong Cơ Chuyển thế này, theo Thiên Ý của Đức Chí Tôn, mai này nếu Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh được phục quyền, hoạt động đúng theo Tân Luật,Pháp Chánh Truyền và các Luật Đạo với tổ chức Lương Đài (Hiệp Thiên và Cửu Trùng), Đền Thánh Đức Chí Tôn được tái thành lập, Ban Thế Đạo Đạo Tâm (Đạo Cao Đài ở hải ngoại)sẽ thành tâm hợp tác, hoạt động đóng góp và giữ một vai rất là quan trọng trong Cơ Qui Nhất theo tinh thần “Đạo Thành Từ Ngoài Vào”, để cùng nhau phát huy nền Đạo của Đức Chí Tôn đến Thất Úc Niên trong tinh thần Đại Đạo trên con đường tiến đến Tôn Giáo Đại Đồng.

Như vậy theo Thiên Ý thì Ban Thế Đạo Đạo Tâm, như ghi bên trên, gồm phần ĐẠO và phần ĐỒI của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mà Đức Chí Tôn lập nên. Phần ĐẠO chính là cơ quan Hiệp Thiên Đài; phần ĐỒI chính là Cửu Trùng Đài. Ban Thế Đạo trong Tịch Đạo Thanh Hương vẫn còn tồn tại và thuộc Chi Thế Hiệp Thiên Đài.

Trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển Đức Chí Tôn có tiên tri là sau Tịch Đạo Thanh Hương là đến Tịch Đạo Đạo Tâm và nhiều Tịch Đạo khác nữa. Dù cho Tịch Đạo có thay đổi, nhưng Pháp Chánh Truyền vẫn bất di bất dịch cho đến Thất Úc Niên. Mà Pháp Chánh Truyền còn tồn tại thì Đạo Cao Đài của Đức Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế vẫn còn phải có đủ Hội Thánh Lương Đài. Tịch Đạo Thanh Hương đã qua và Đạo Cao Đài đang đi vào Tịch Đạo Đạo Tâm, một điều quan trọng là Tịch Đạo Đạo Tâm không thay thế Tịch Đạo Thanh Hương.

Trong Tịch Đạo Đạo Tâm, Ban Thế Đạo Đạo Tâm là Đạo Cao Đài Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ bao gồm tổ chức Lương Đài: Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài. Bản Tóm Lược đối phẩm các chức sắc “Thế Đạo” trong Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Bát Quái Đài trong tổ chức Ban Thế Đạo Đạo Tâm đã được đề nghị bên trên trong Bảng Tóm Lược III.

Ban Thế Đạo Đạo Tâm (hiện tại) bao gồm phần ĐẠO và phần ĐỒI của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mà Đức Chí Tôn gián tiếp thành lập qua Giáo Tông và Hộ Pháp(1965).Ban Thế Đạo Đạo Tâm chính là Đạo Cao Đài,với tổ chức gồm Lương Đài: Hiệp Thiên và Cửu Trùng Đài, đã được Đức Chí Tôn và Đức Điều Trí Kim Mẫu ngầm chỉ dạy.

Các phẩm tước chức sắc hữu hình chỉ là những nghi thức đối phẩm với các Đấng Thiêng Liêng trong thế giới vô hình, nó đòi hỏi người thọ nhận phải làm tròn thiên chức của mình, khi chết linh hồn mới xứng đáng được gọi là Thần, Thánh, Tiên, Phật. Vì vậy

phẩm trước hữu hình chỉ là giả tạm và trạng thái sống thực của Chơn Thần có tinh tấn hay không mới là yếu tố quyết định giá trị của hai tiếng đối phẩm. Trong tổ chức Ban Thế Đạo Đạo Tâm chức sắc hữu hình trong Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài, Phước Thiện, Bộ Nhạc, Cơ Quan Công Thợ là các Phẩm Thần, Thánh và Tiên từ Địa Thần đến Thiên Tiên trong Cửu Phẩm Thần Tiên, Bát Quái Đài.

Muốn tu Thiên Đạo (tức là tu giải thoát), thì trước hết phải tu Thế Đạo (là Đạo làm người). Nếu Thế Đạo không lo tu, thì Thiên Đạo rất xa vời tức là khó thành chánh quả:

*Dục tu Thiên Đạo, tiên tu Thế Đạo,
Thế Đạo bất tu, Thiên Đạo viễn hỷ.*

Nghĩa là muốn tu Đạo Tiên Phật trước phải tu Đạo làm người, Đạo làm người mà tu chưa xong thì Thiên Đạo làm sao có thể tu được.

*Cương tỏa đương thời đã giải vây.
Đừng mơ căn nghiệp một đời này.
Hữu duyên độ thấu nguồn chơn đạo,
Tu niệm khuyên bền chí chớ lay.
(Thi văn dạy Đạo/ TNHT)*

Để thay lời kết, xin ghi lại lời dạy của Đức **Diêu Trì Nương Nương (Diêu Trì Kim Mẫu)** trong đàn cơ tại Báo Ân Từ, ngày 15-8-Đinh Hợi (dl 29-9-1947), Đức Diêu Trì Phật Mẫu dạy:

“Trong cửa Đạo, có nhiều tín đồ còn thiếu giáo hóa dạy khuyên, có kẻ ngang dọc lỗi lầm, đó là chẳng phải nơi nó, mà tại nơi thiếu dạy vậy. Đạo cứu Đời là nơi lúc này. Nếu còn để trò cười và tạo quả nặng, nhân sâu, thì non nước trông gì thoát khổ.

Cái trách nhiệm ấy, mấy con Hiệp Thiên Đài sẽ phải trả lời với Thiêng liêng nghe !

Đời hay Đạo cũng vậy, muốn lập nền tảng cho sự thái bình, phải cần lập Tâm cho chơn chánh, đỉnh đạt, để gieo sự hòa nhã yêu đương, rồi mới mong tề gia, trị quốc.

Bạo tàn áp bức, oai võ chế kềm, chẳng qua là tạo cảnh khổ về sau, không thể trường tồn. Vậy cần trau dồi chữ Tâm cho lắm. Cái thất bại của Đạo và Đời vừa qua là nơi kẻ cầm quyền không trọn Tâm Đức và nếu được Đạo Đời Hòa Hiệp thành một khối chặt chẽ, rồi thì các con mới dẫu dặt nhưn sanh khỏi lo lầm lạc”.

Mẹ để lời dưới đây cho các con dùng làm chuẩn thẳng trong bước Đạo :

*Gắng sức trau dồi một **chữ Tâm**,
Đạo Đời muôn việc khỏi sai lầm.
Tâm thành ắt đoạt đường tu vững,
Tâm chánh mới mong mối Đạo cầm.*

*Tâm ái nhơn sanh an bốn biển,
Tâm hòa Thiên hạ trị muôn năm.
Đường Tâm cửa Thánh dầu chưa vẹn,
Có buổi hoài công bước Đạo tâm.*

Hãy suy nghĩ và thật hành bao nhiêu đó, các con sẽ đắc đạo tại thế vậy.
MẸ ban ơn cho các con.

Điều Trì Nương Nương.

Thêm vào đó, với tình Mẹ và Con sâu đậm nên khi khai Đạo Cao Đài, Đức Chí Tôn giao trọn quyền cứu rỗi con cái của Ngài cho Đức Phật Mẫu:

*Ngọc Hư định phép cũng nhiều
Phái vàng Mẹ lãnh dắt dìu trẻ thơ*

Hoặc:

*Đôi phen Mẹ luống ưu sầu
Cũng vì tà mị dẫn đường con thương
Đỉnh chung là món treo gương
Khiến cho trẻ dại lạc đường quên ngôi.
Ngọt ngon trẻ nhiễm mền mùi
Trẻ nào có biết khúc nôi đoạ trường.
Ngôi trông con đặng phi thường
Mẹ đem con đến tận đường Hằng Sanh.
(Kính tán tụng công đức Điều Trì Kim Mẫu)*

VIII. Tài Liệu Tham Khảo

1. Thánh Ngôn Hiệp Tuyển, Quyển I &II, Ấn Bản Năm Nhâm Tý (1972).
2. Tân Luật (1972); Đạo Luật; Kinh Thiên Đạo và Thế Đạo.
3. Hiến Pháp Hiệp Thiên Đài (1932) và Vai Trò Của Hiệp Thiên Đài (2015)
4. Luật Pháp Cao Đài (2012)
5. Đại Đạo Nhập Môn, Nguyên Thủy
6. Huyền Diệu Cơ Bút, Nguyên Thủy
7. Qui Điều và Nội Luật Ban Thế Đạo (1969)
8. Pháp Chánh Truyền và Tân Luật (1972)

9. Hiến Chương Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ (1965)
10. Thập Nhị Thời Quân Hiệp Thiên Đài (2009)
11. Lời Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp , Quyền II, Tây Ninh (1973).
12. Thánh Ngôn Sư Tập, Q. I, II, III & IV (1925-1971) , HT Nguyễn Văn Hồng (2002)
13. Pháp Lý Tu Chơn – Trường Qui Thiện (1972)
14. Đức Lý Thái Bạch – Giáo Tông Đại Đạo (1973).
15. Đức Chí Tôn – Ngọc Hoàng Thượng Đế, Dạ Trung Tử (2002)
16. Bài thuyết đạo của Đức Hộ-Pháp đêm 01/09 Kỷ-Sửu (1949) tại Đền-Thánh
17. Đức Đông Phương Lão Tổ; Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 14-06 Ất Mão (22-07-1975); Thánh Giáo Nguyên Bản.
18. Đức Giáo Tông Vô Vi Đại Đạo; Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-07 Ất Mão (21-08-1975); Thánh Giáo Nguyên Bản.
19. Đạo và Đạo Tại Tâm – Hữu Hình và Vô Vi Huyền Diệu Hiện Tượng Hiệp Thiên Đài, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại-Tòa Thánh Tây Ninh (2017).
20. Đạo Tâm - Tịch Đạo - Chơn Pháp Đạo Tâm, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2017).
21. Đại Đạo Cao Đài và Nền Văn Minh Nhân Loại – Ban Thế Đạo Hải Ngoại Nhập Cuộc, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2017).
22. Đạo Cao Đài và Nền Văn Minh Thế Giới – Ban Thế Đạo Hải Ngoại Nhập Cuộc, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2017).
23. Văn Hoá Thiên Đàng, Hòa Bình Thế Giới, Phục Hồi Ánh Sáng (HWPL) và Đại Đạo Cao Đài (Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ - Tòa Thánh Tây Ninh), Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2017).
24. Thập Nhị Bảo Quân: xin đọc thêm bài viết “Hàn Lâm Viện Cao Đài và Hội Đồng Bảo Quân”, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình (2017).

25. Thượng Sanh: Cờ Cứu Thế và Ban Thế Đạo, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2018).
26. Ý Nghĩa Màu Trắng Và Áo Dài Trong Đạo Cao Đài, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2018).
27. Bạch Ngọc Kinh Noi Đức Chí Tôn Ngự, Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình, Khảo Cứu Vụ, Cao Đài Hải Ngoại - Tòa Thánh Tây Ninh (2018).
28. Bí Pháp Cao Đài, Nguyên Thủy (2009).
29. Lời Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp: Chủ Đề Tam Bửu (1947).
30. Tứ Thư Trọn Bộ (Dịch giả: Đoàn Trung Còn), Đạo Đức Kinh (Dịch giả: Nguyễn Hiến Lê), Phật Học Tinh Hoa (Nguyễn Duy Cần). Và một số bài viết nguồn trên internet.
31. Bí Pháp Cầu Nguyện Trong Giáo Lý Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ (Đạo Cao Đài), Dã Trung Tử Suu Tập (2005).
32. “Bạch Ngọc Kinh Noi Đức Chí Tôn Ngự”, QS TS Nguyễn Thanh Bình (2018)
33. Tam Thừa Chân Giáo: Quyển I (Tiêu/Hạ Thừa) , II (Trung Thừa) và III (Thượng Thừa).
34. Ghi chú: Chánh Phối Sư là người thay mặt cho cả nhơn sanh giữa Hội Thánh, ấy là người làm chủ nhơn sanh trong nền Đạo, hễ gọi là chủ nhơn sanh ấy là nhơn sanh vậy. Đây cũng nên giải thích vì có lẽ từ phẩm Chánh Phối Sư trở xuống thuộc về Thế, nghĩa là Đòi và từ phẩm Đầu Sư trở lên thuộc về Thánh, nghĩa là Đạo, bên Hiệp Thiên Đài cũng có Đòi và Đạo, mà Bát Quái Đài cũng phải có vậy, mới nhằm cơ hiệp một Đòi cùng Đạo. Tức là trong Đạo có Đòi, mà trong Đòi cũng có Đạo.

Midland, Michigan ngày 10 tháng 1, 2019
Quốc Sĩ Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Bình
Ban Thế Đạo Hải Ngoại